Milliyet
ÇOCUK
18 Ocak 1982 ● Sayı: 4 ● 25 lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İşbirliği ile hazırlanan
İNSAN VE UYGARLIK
TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile...

ŞUBAT 1982'de

Milliyet

ÇOCUK'un

Yeni Atılımı

HER AY TAM BİR ÇİZGİ-ROMAN
HEYECAN DOLU HİKÂYELER
ve EĞLENDİRİCİ EKLERLE

Milliyet
ÇOCUK

Özel Sayı

Baştanbaşa renkli bir albümde

BİRİNCİ SAYIMIZ

VAHŞİ BATI'NIN
EN NEŞELİ
KOVBOYU

red kit

ÇIKIYOR

Şimdiden gazetecinize ısmarlayınız

BİZDEN SİZE

KÜÇÜK AYŞEGÜL'ÜN BÜYÜK BAŞARISI

Ayşegül Doğruol

Bu gün, **Ayşegül Doğruol** için bambaşka bir önem taşıyordu. Sabahleyin evden okuluna gitmek için yola çıkarken TRT'nin saat 07.30'daki ilk ana haber bülteninde verilen bir haber onu mutluluktan uçurmuştu. Bu haberde, geçen yıl Haziran ayında TRT'nin düzenlediği hikâye yarışmasında Türkiye Birincisi seçilen hikâyesinin Avrupa Yayın Birliği (EBU)'nin düzenlediği yarışmada da "Avrupa Üçüncüsü" olduğu bildiriliyordu...

Haberi radyodan duyan Doğruol ailesi, sevinçten birbirlerine sarılarak Ayşegül'ü ilk kez onlar kutladılar. Ayşegül büyük bir sevinç içinde Etiler Uçaksavar semtindeki Orgeneral Kâmi Güzey İlkokulu'na gitti. İlk kutlama sınıf öğretmeni **Semiha Koç** ve okul müdürü **Semiha Türkay**'dan geldi. Daha sonra öteki öğretmenler izlediler... Pek çoğu Ayşegül'ün yanaklarına birer öpücük kondurduktan sonra armağanlarını verdiler...

GÜNLERDEN 31 Aralık idi. Yani 1981'in son günü... Hem Ayşegül'ün Avrupa'da 37 ülke arasında üçüncü seçilen hikâyesinin başarısı, hem de yeni yıla girmenin coşkusu içinde Orgeneral Kâmi Güzey İlkokulu müdüründen öğrencisine, velisinden öğretmenine bir bayram gününü yaşadı o gün. Bu nedenle saat 12'de okulun konferans salonunda ayrı bir tören yapıldı.

Okuldaki törene, Ayşegül Doğruol'un babası, Topçu Kıdemli Albay Osman Doğruol, annesi Mediha Doğruol ile okulu kuran ve ona adını veren Orgeneral Kâmi Güzey'in emekli öğretmen olan eşi Saadet Güzey de katıldı. Konuşmalar, kutlamalar, armağanlar birbirini izledi. Orgeneral Kâmi Güzey İlkokulu'nun 4-A sınıfı öğrencilerinden 10 yaşındaki Ayşegül Doğruyol'un, **"Kara Ormanın Esrarı"** adlı hikâyesini gelecek sayımızda sizlere sunacağız.

Esenlik dileklerimizle.

İÇİNDEKİLER

Yaşanmış Serüvenler . 4-6
Red Kit 7-10
Armağan Yağmuru 11
Ateş-Kes 12-13
Baytekin 14-17
Haydi Afacan Beşler 18-19
Tarzan 20-23
Mırnav 24
Şimşek Santrfor 25-27
El Becerileri 28
Bernard Prens, 29-31
Sinema-Tv, Pul, Plak,
Kitap, Satranç 32-33
Hafiye 99 33
Hikâye: A. Hatipoğlu 34-35
Şiir: A. Çınaroğlu,
S. Hikmet, A. Bozacı 34-35
Cimcime, 36-37
Kırkambar 38-39
Yeni Gazete 40-41
Bilmece-Bulmaca . . 42-43
Okurdan Okura 44-45
Nasıl Olmuştu? 46

okurun sesi

Bu sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı, "Milliyet Çocuk Dergisi/Okurun Sesi Cağaloğlu-İstanbul" *adresine bekliyoruz.*

Bizlerin derginizde sevdiği sayfaların başında Cimcime, Mırnav geliyor. Bu tür çizgi roman sayfalarını biraz çoğaltamaz mısınız. Bizim "yani 9 kız arkadaşım" sizden bir dileği var. Acaba derginizde Şeker Kız'ın tüm arkadaşları ile birlikte bir posterini yayınlar mısınız?

Şule TÜREM (Amasya)

Derginizdeki yenilikleri çok seviyorum. Derginiz bir harika. Ama yalnız özel ekte verdiğiniz "Büyük Dünya Keşifler Ansiklopedisi fasikülleri" hariç diğer eklerde bazen yanlışlık oluyor. Bu ekleri biriktirip ansiklopedi yapacağım, fakat ekler birbirine karışıyor. Bu kusurunuzu düzeltmenizi isterim.

Yahya YÜKSEL (Bursa)

Milliyet ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
Sahibi: **AYDIN DOĞAN**

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu Yazışleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Türbedar Sokak No: 8 Cağaloğlu. Abone ve satış için başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu/İstanbul. Abone koşulları: Yıllık 1500, Altı aylık 750 TL. (Uçak ile Yıllık: 1650, Altı aylık: 875 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. Dizgi, düzenleme ve baskı: Milliyet Tesisleri

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesislerinde basılmıştır.

Türkiye'de fiyatı: 25, Kıbrıs'ta 30 TL.

Yıl: 12 Sayı: 4 Cilt: 1 18 Ocak 1982

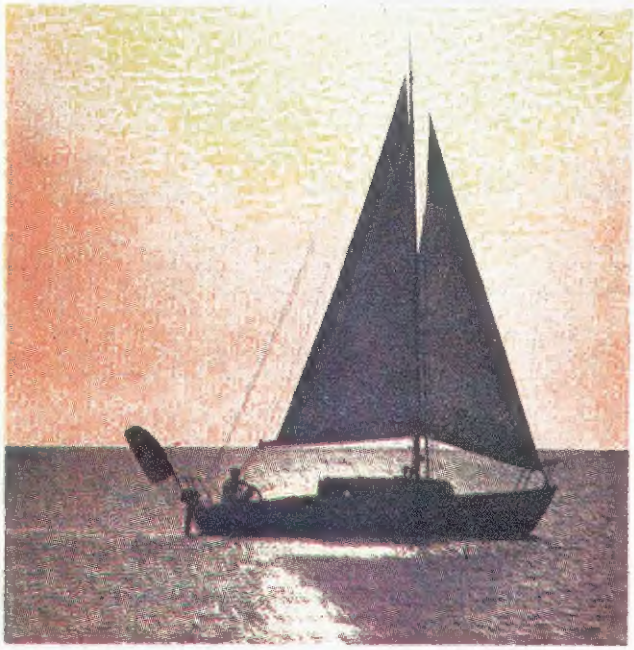

• *Yol boyunca her gün birkaç kez yıkandım (yukarıda). Sakin bir akşam üzerinin güzel bir anısı (yukarıda sağda). Durban'a girerken çektiğim fotoğraf (yanda). Yeni direk gelince çocuklar gibi sevindim (aşağıda). Aksi takdirde tekneyi satıp eve dönecektim.*

4 Yaşanmış Serüvenler

16 YAŞINDA BİR KAPTAN

YÜREĞİMİ ağzıma getiren bu olaydan bir süre sonra kazasız belasız Darwin kenti limanına girdim. Karaya ayak bastığım için sağsalim, oldukça sevinçliydim. Çevreyi gözüm tuttu ve teknenin bakımı için gerekli parayı burada kazanabileceğime de aklım yattı. Hemen yakındaki bir kauçuk plantasyonuna elektrikçi olarak yazıldım. İşe alınmam için gerekli koşullardan birisini neredeyse yerine getiremiyordum: Elektrikçilerin kauçuk ayakkabı giymesi gerekiyordu benim de sandaletten başka giyeceğim yoktu! Neyse, ustalardan biri marifetini gösterdi, bana kauçuktan bir ayakkabıyı iki-üç saatte hazırladı, hem de bedavaya! İki aylık çalışma sonucu iyi para edindim, emeğimin ürünü,

plantasyondaki elektrik transformasyon ünitesi ve üç yüksek gerilim direği, eminim hâlâ hizmet veriyordur.

Kırlangıç da bu işten nasibini aldı, yeni baştan boyandı, pırıl pırıl oldu. Tahtaların kırıkları macunlandı, araları dolduruldu. Teknem ve ben iki aylık dinlenme sonunda uzun mu uzun yolculuğa hazırdık artık... Dile bile kolay değil: Hint Okyanusu'nu aşacağım, Güney Afrika'da Durban kentine kadar uzanan 5900 deniz millik yol vardı önümüzde!

Pasifik Okyanusu ile kıyas kabul etmeyeceğini biliyordum Hint Okyanusu'nun ama, inanın bana, Hint Okyanusu'nda başıma neler geleceğini bilseydim, herhalde yola devam etmekten vazgeçerdim. Bunu bütün açıkkalpliliğimle söylüyorum!

Yola çıkmadan önce haritalarımı yayıp, iyice inceledim yolumu. Nasıl yapmam! Haritaya göre göreceğim ilk kara parçası hareket noktamdan tam 1900 deniz mili ötedeydi! Sonraki de 2400 mil! Ticaret rüzgârları beni her gün biraz daha açığa sürüklese, bu kadar mesafede başıma gelmedik kalmazdı herhalde!

Başıma geleceklerden bihaber, yelken açtım. Sürekli esen ticaret rüzgârları (adını bu sularda seyreden ticaret gemilerine öncülük ettiği için almış...) beni günde 100 mil ileriye götürüyordu. Halimden şikâyetçi değildim doğrusu. Boş zamanlarımda deri sandaletler yaptım kendime, basit bir ayakkabıyı da bitirdim, yelken onardım, olta takımlarımı geliştirdim. Zaman zaman da okuduğunuz sayfaları süsleyen fotoğraflarımı çektim.

18 günlük yolculuğumun sonunda Cocos adaları karşıma dikildi. 1900 mili kazasız belâsız şu küçücük tekneyle 18 günde aldığım için kendi kendimi kutladım.

COCOS adaları, Avustralya'ya bağlı büyük bir mercan atolü, yani sığ sularda mercan birikintilerinin üzerine toprağın yerleşmesiyle oluşmuş bir ada. Atolün ilk sakini bir beyaz adam, Kaptan John Clunies Ross, 1827'de gelmiş buralara. Büyük torun John Clunies Ross, büyükdedesininkine benzer sakin bir hayat sürüyor bu topraklarda. 450 kişilik ada sakinlerini, Avustralya'ya bağlı olarak yönetiyor. Herkese eşit yiyecek, yatacak yer, iş, eğitim ve sağlık hizmeti var, hatta yeni evlilere bedava mobilya ve ev bile veriliyor. Suç işlenmesi çok seyrek görülen bir olay. Yani hayat neredeyse ekmek elden, su gölden gibi rahat ve sakin. Ne çevre kirlenmesi ne hırgür, ne de ekmek kavgası...

Cocos'tan 18 saat uzaklıkta çılgıncasına yağan bir yağmura yakalandım. Yelkenleri döven yağmur, yelken bezini ağırlaştırdı ve yön vermeyi zorlaştırdı. Bu arada dört bir yandan esen rüzgârı da varın siz düşünün! İşin zor tarafı ana yelken direğinin çatırdamasıyla başladı: Kırılmadı ama birbuçuk metrelik bir kısmının hemen üzerinden eğrildi ve yana yattı! Güvertede duruma hâkim olabilmek için tekneye bağlantı kayışımı çözmek zorunda kaldım. Hiç yapmadığım bu iş, neredeyse canıma malolduyordu! Tekne deli dalgalar arasında bir o yana bir bu yana savrulurken, güverteden denize yuvarlandım!

Buz gibi denize daldığım anda mahvoldum dedim kendi kendime. Can havliyle yelkenin güverteye bağlandığı ipleri arandım su içinde. Saniyeler böyle anlarda bitmez tükenmez gibi geliyor insana. Her saniye, bırakın saniyeyi, salise tekneyi benden uzaklaştırıyor gibi geldi bana. Yelken direğinin suya iyice batmış ucunu tutmak kurtarmazdı beni çünkü kırılmasına ramak kalmıştı, kırıldığı anda, tutunduğum direk beni de dibe çeker götürürdü! Neyse, bir-iki bağlantı ipini yakaladım, zar zor tekneye çıktım. Hemen kayışımı bağladım ve direği sudan kurtarmaya giriştim. Yarım saat uğraşarak, direği teknenin yanına bağladım.

İKİBUÇUK saat sonra yağmur dindiğinde ne Cocos'a geri gidebilir, ne de bu halde ilerleyebilir durumdaydım. Birbuçuk gün uğraşarak, direği eğildiği yerden kestim, kısaltarak diktim. Yeni boyuyla, eski ebattaki yelkeni açmaya imkân yoktu tabiî. Yedek yelkenleri de bağlamayacağımı anlayınca, pratik bir çözüme gittim: İnce ve sık dokunmuş bir battaniyeyi, ön kısıma yelken gibi gerdim! Dünyanın en komik yelkenlerinden birisi oldu! Yırtıldığı zaman havlu ve eski bir gömlekle onardım! Rüzgâr arkadan estiği sürece ağır ağır Mauritius'a doğru ilerledim. Tanrı'nın bir lütfudur olup bitenler; günde 100 mil yol katettim, normal yelken de olsa ancak bu kadar yol alabilirdim. İnanç ve kararlı bir insanın her şeye rağmen hedefine ulaşabileceği konusundaki düşüncem işte bu yolculuğun bu bölümü ile bir kez daha kanıtlanmış oldu!

• *Yelken direği kısalmış, yelkeni de battaniye, gömlek ve havludan yapılmış Kırlangıç, uzun ve çetin yolun sonunda (yukarıda).*

GÖMLEK, havlu ve battaniyeden yapılma yelkenim beni sağsalim Mauritius'a kadar ulaştırdı. Tamiratı burada yapıp yola koyulmam için pek az zamanım vardı, fırtına ve kasırgayı hesaba katmalıydım. Mevsim daha tam oturmamıştı ve ben her şeyi göze alarak fırtınanın önünde gidiyordum. Mauri-

• *Deli denizin orta yerinde hayalet gibi karşıma dikilen kara parçaları umudumun aksine sevindirdi beni. Yine insanlara, karaya, medeniyete kavuşmanın sağlam işaretidir kara parçaları.*

tius'ta 3-4 hafta kalsam, fırtına benim önüme geçerek, yolumu keserdi... Ne yapmalı? Oturdum, eve telgraf çektim.

İki hafta içinde beklediğim mucize gerçekleşti: İki parçalı, özel alüminyum alaşımdan yapılma yelken direğim ve yelkenler, Avustralya üzerinden Ouantas Havayolları'yla elime ulaştı. Çevredeki gençlerin ve yat limanındaki ustaların yardımıyla direği diktik, yelkenleri çektik ve bağlantılarını hazırladık. İlk direğimi dikerken, uğur getirsin diye para koymayı unutmusum direğin altına ama bu kez unutmadım! İnsanın başı sıkışmaya görsün, bu çevrenin insanları o kadar yardım sever ki, neredeyse kalabalık ve ağırlık tekneyi batıracaktı! Güverteye 15-20 kişi doluşunca, su kesimini şıpın işi aşıp, güverteye ulaştı su, oradan da kamarayı bastı! İş biter bitmez herkesi karaya çıkarttırdım, etrafı temizledim. Direk için hep birlikte yorulduk, başarımızı da hep birlikte kutladık: Kavrulmuş pirinç pilavı ile piliç kızartmasını yamyamlar gibi atıştırdık.

Mauritius'u anlatayım biraz; 1810'da İngiltere'nin idaresine geçinceye kadar Fransız idaresinde 95 yılını doldurmuş bir adalar topluluğu burası. Şeker kamışı üretim ve dış ticareti, ülkenin başlıca gelir kaynağı. İkinci önemli geliri ise, ihtiyacından fazlasını bastırıp, yine dış ülkelere gönderdiği pulları. O kadar çok basılıyor ki, her Mauritius'lu her gün mektup yazsa, basılan pulların çoğunu kullanamaz. Neyse, iyi bir gelir kaynağı doğrusu, üstelik baskıları da gayet güzel.

130 deniz mili kuzeyi tutup, La Reunion'u da gördüm. Güzel bir yat limanı var, Pasifik'tekilerin en güzellerinden birisi. Kent de çok bakımlı, Fransız havasının ağır bastığı bir görüntüsü var. Şaştığım şey, sömürgeciliğin, egemen devlet ve ulusun havasını nasıl olup da böylesine kilometrelerce uzaklara da aynen yansıttığıdır. La Reunion'da her şey iyi güzel de, çok pahalı! Benim gibilere göre değil, çabuk çözdüm palamarı...

4 EKİM'de Bona Dea ve Ohra adalarının yolundaydım, hava insanı tedirgin edecek kadar sakin ve kuruydu. Aklıma hep fırtına öncesi sessizlik ve kuru hava geldi, kaygılandım. Deniz beni eğitmiş, haklı çıktım. Madagaskar'dan az ileride hava iyiden iyiye bozdu. Kırlangıç bir şaha kalkıyor, bir batıyordu. Azman dalgalarla günler boyu boğuşmak insanı bitap düşürüyor. Tekneyi parmağının ucunda oynatan hava şartları ilerlemeyi bazen tamamen engelliyor, hatta geri bile atıyor. Birkaç kez yana yatar gibi olduk, kamarada ne varsa sağ taraftaki raflardan sola, sonra da sol taraftaki raftan sağa yerleşti! Koyduğunu bulayısa gel bul! Dalgaların 10-12 metreye ulaştığını söylersem, fırtınanın şiddetini biraz olsun gözünüzde canlandırabilirsiniz.

Gelecek hafta: Patricia Ratterree ile tanışıyorum.

red kit
tek kollu haydut

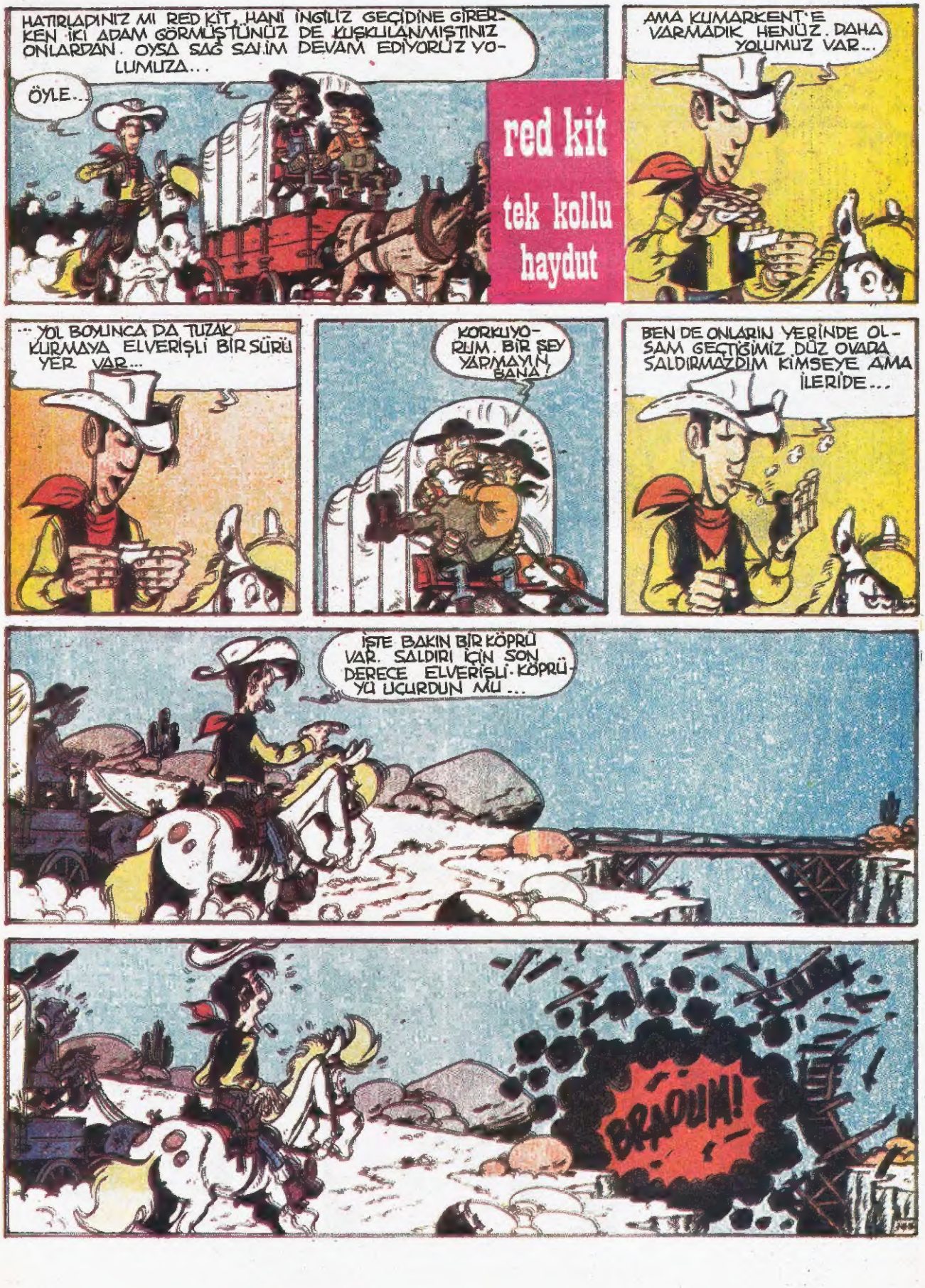

SİZ BURADA BEKLEYİN. BEN GİDİP BİR BAKAYIM!
APTAL HERİF. FİTİLİ ERKEN ATEŞLEDİN.
PAN!
!
!
DEMEK KÖPRÜLERİ HAVAYA UÇURMA MERAKINIZ VAR SİZİN. ÖYLE Mİ?
YANILIYORSUNUZ. BİZ YAPMADIK. KÖPRÜYÜ İKİ KİŞİ UÇURDU VE KAÇTI!
... HATTA ÖYLE SALAKLAR Kİ FİTİLİ ERKEN TUTUŞTURDULAR!
İZNİNİZLE BİZ GİDİYORUZ. ACELE BİR İŞİMİZ VAR DA!
PSEHHHH
WHAMM!

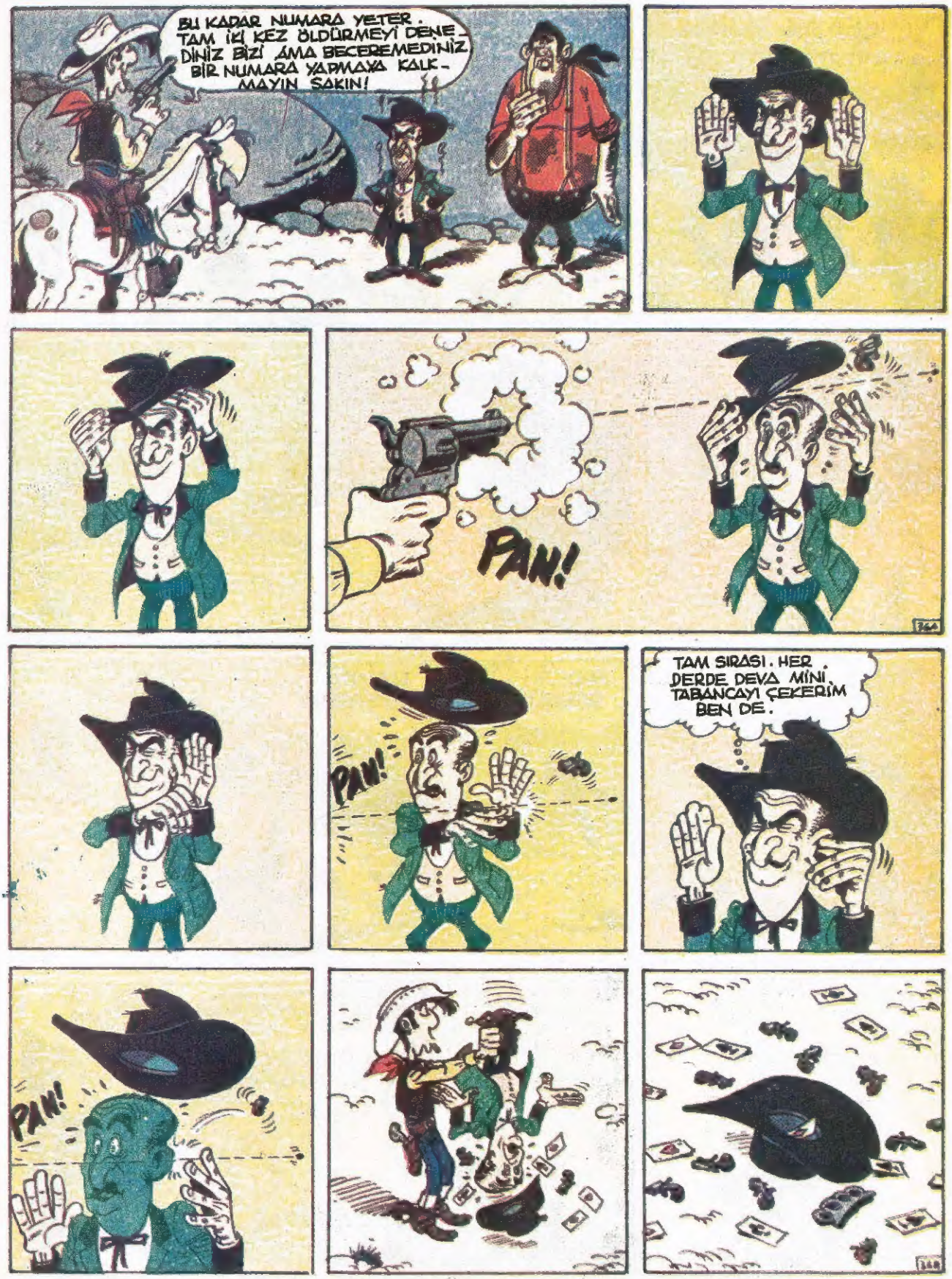
BU KADAR NUMARA YETER. TAM İKİ KEZ ÖLDÜRMEYİ DENEDİNİZ BİZİ AMA BECEREMEDİNİZ BİR NUMARA YAPMAYA KALKMAYIN SAKIN!
PAN!
PAN!
TAM SIRASI. HER DERDE DEVA MİNİ TABANCAYI ÇEKERİM BEN DE.
PAN!

KESİN ARTIK MASKARALIĞI. SİZİ ÖNÜME KATIP KASABAYA GÖTÜRECEĞİM. ORADA POLİS KABİNİZA BAKAR!
HİÇ BİR SUÇUMUZ YOK BİZİM. YANILIYORSUNUZ. BÜYÜK BİR ADLİ HATAYA YOL AÇACAKSINIZ. İYİ DÜŞÜNÜN.
BEN DÜŞÜNDÜM. ASIL SİZ HAPİSANEDE DÜŞÜNÜRSÜNÜZ BUNDAN BÖYLE.
HAPİSANE DİYOR! ALLAH KORUSUN! TABANLARI YAĞLA ŞEŞBEŞ!
TAGADATAGADATAGADA
YAKALA ŞUNLARI DÜLDÜL!
BEN DEĞİL, SEN YAKALAYACAKSIN ONLARI!
HAYDİ DÜLDÜL!
HAYDİ ŞEŞBEŞ!
DUUR!
YAKALAYAMAYACAĞIZ. İLK KEZ BÖYLE BİR ŞEY GELİYOR BAŞIMA. N'APALIM ONUN BİNEĞİ DAHA HIZLI KOŞUYOR!
BU İŞTEN BİR ŞEY ANLADIMSA ARAP OLAYIM PATRON!

SÜRECEK

ARMAĞAN YAĞMURU 82

Her hafta
Televizyonlar, Futbol Topları, Kitaplar, Bisikletler, Fotoğraf Makineleri, Yemek Termosları dağıtıyoruz!..

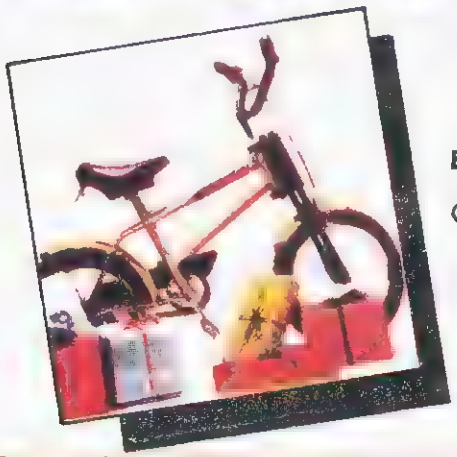

Armağan Yağmuru kur'alarımız, birinci sayımızdan başlayarak yenilendi. Olağan armağan dağıtımlarımızın dışında, 82 yılı yaz aylarında **100 okurumuza Marmaris, Datça, Kumbağ (Tekirdağ)** ve **Bodrum**'da parasız olarak nefis bir tatil yaptıracağız. Bu konuyla ilgili geniş bilgiyi, sizlere önümüzdeki sayılardan itibaren vereceğiz. Geçen yıldan beri sizlere dağıttığımız armağanlarda bir değişme yok. **1-4 numaralı kuponlara kitap, 1-5 numaralı kuponlara fotoğraf makinesi ve yemek termosu, 1-6 numaralı kuponlara futbol topu, 1-8 numaralı kuponlara bisiklet, 1-12 numaralı kuponlara da, televizyon armağan edeceğiz.** Hepinize şimdiden başarılar diler, kuponlarınızı yolladığınız zarfların üzerine de, hangi kur'aya katılmak istiyorsanız, o kur'anın adını yazmanızı öğütleriz...

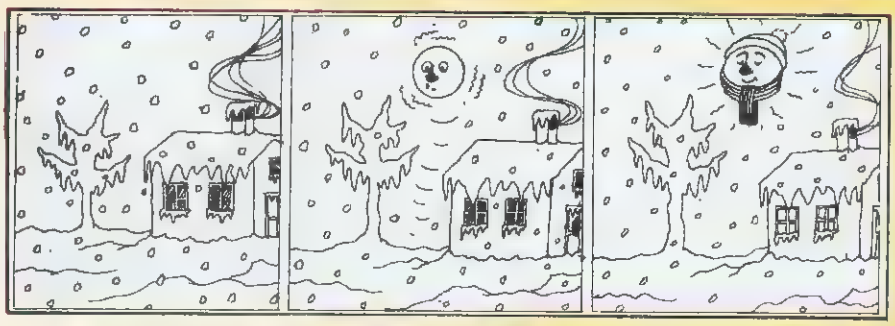

BİR HİKÂYE YAZALIM
Ödüllü Yarışma Birincisi

GÜNEŞİ BİLE UŞUTEN SOĞUK...

O yıl kış öylesine soğuk ve karlı geçiyordu ki, bilemezsiniz. Zaten bizim ülkemizin Doğu bölgesi, öbür bölgelere oranla çok daha soğuk olur. O yıl da öyle oldu. Bir ayaz, bir soğuk, bir kar, bir buz ki, sormayın... Pek kötüdür bu dondurucu soğuklar, yemeyen bilmez bu ayazı. Ama ben yine de karda-kışta dışarıya çıkarken gereği kadar giyinmeye üşeniyor muydum nedir, annemin uyarılarına karşın, yine de bir tek kazakla dışarıya fırladığım çok olmuştur. O gün de öyle oldu. Paltomu giymeden, eldivenlerimi almadan çıkıverdim sokaklara. Arkamdan beni uyaran anneme de gökteki güneşi gösterip; "Bak anneciğim güneş var, üşümem" dedim. Annem de çaresiz sustu. Ancaaak ben dolaşıp eve dönerken annem beni kapıda karşıladı.

"Bak bakalım şu güneşe..."

"Ne varmış ki güneşte?"

"Sorma da bakıver bir..."

O da nesi? Görülmüş şey değil! Doğu'nun bu soğuğuyla güneş bile başa çıkamamış olmalı ki, yün beresini, yün boyun atkısını sarmamış mı boynuna? O gün bu gündür, ben de kışın hangi nedenle olursa olsun, evden çıkarken yün başlığını giyiyor, boyun atkımla boynumu, kulağımı sarıp sarmalıyorum. İçimden de: "Tüm çocukların sıkı sıkı giyinme olanakları olsa ne iyi olur," diye geçiriyorum... Bir yandan da, şakacı güneşin beresiyle atkısının gerçek olup olmadığını hâlâ düşünüyorum.

Baran BÜKE (Kdz. EREĞLİ)

KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Serdar AVCIOĞLU (Diyarbakır), 2- Kıvanç YAZAR (İstanbul), 3- İsmail ÖZAKIN (İskenderun), 4- Ruhper SAYIN (Aydın), 5- Pınar ÖZTÜRK (Karabük), 6- Cem SANCAK (Elazığ), 7- Devrim SÖZEN (Finike/Antalya), 8- Sacide MUSTAFA (İstanbul), 9- M. TÜRKMEN (Batman), 10- İsmail LEMİBAĞ (Kütahya), 11- Emre KAHYAOĞLU (İstanbul), 12- Savaş TAKAÇİN Elazığ), 13- Mustafa GÜNEŞ (Hatay/Reyhanlı), 14- Mehmet ÇAĞLAR (İstanbul), 15- M. Volkan AYDIN (İstanbul), 16- Habibe ASA (Bursa), 17- Ayşe ÖĞE (Manisa), 18- Göksünay SOYLU (Tarsus), 19- İlksev SEZER (Antalya), 20- Kemal TAZE (İzmir), 21- Kâzım KARAKUŞ (Ereğli), 22- Fatih BİRİNCİ (Sinop), 23 Mete OĞUZ (Elazığ), 24- Özgür DEMİRTAŞ (İzmir), 25- Mehmet GEZGİN (Isparta).

SABAHIN erken saatlerinde gelen mesajın etkisi, elektrik şokundan farksızdı. "11 Kasım sabahı, yani bu sabah, saat 11'de düşmanlıklar sona erecektir. Birlikler o dakikada vardıkları hat üzerinde kalacak ve bekleyeceklerdir..." İşte sonunda barış geliyordu. 1918 yılının onbirinci ayı, onbirinci günü, saat onbirde.

Gerek askerler gerekse siviller, 1914 Ağustos'unda başlayan ve insanın içine ürpertiler verecek kadar feci bir savaş olan Birinci Dünya Savaşı'nın artık sonuna yaklaştığını zaten ümit edip duruyordu. Ama yine de sevinebilmeleri için kesin bir kanıta ihtiyaçları vardı. Daha sekiz ay önce Almanlar öylesine büyük bir hücuma kalkmışlardı ki, Fransız ve İngiliz orduları geri çekile çekile, Paris'in bile düşeceğinden korkmaya başlamışlardı. Tam her şeyden umut kesecekleri sıra, Almanların ilerlemesi de durmuştu. Çünkü o sıra binlerce kişilik yeni birlikler yardıma gelmişlerdi. Atlas Okyanusu'nun öbür yanından, Amerika'dan koşup yetişmişlerdi. Daha yeni karar vermişti Amerika, bu savaşa katılmaya.

Zaten başka çareleri de kalmamıştı. Gerçi Alman generallerinden bazıları hâlâ savaşı kazanabilecekleri kanısındaydılar ama, ülke bir keşmekeş içindeydi. 4 Kasım'da bir de ayaklanma başgöstermişti. Müttefikleri olan Türkiye ve Avusturya, savaşamayacak hâle gelmişken, donanmada isyanlar başlamışken, İngiltere'de yeni kurulan hava kuvvetleri de Berlin üzerine hava saldırılarına geçmeye hazır beklerken, Almanya'nın durumu çaresiz değil de neydi? Beri yandan Alman İmparatoru Kayzer Wilhelm, tek yolu kaçmakta görmüş, Hollanda'ya geçmişti bile. Bir daha da asla vatanına dönecek değildi.

11 Kasım tarihinde yer alan şey bir ateş-kes'ti. Asıl barış antlaşması 1919 yılında ancak imzalanabildi.

BU habere cephedeki askerlerin genel tepkisi elbette ki büyük bir rahatlama oldu. Ama bazı durumlarda bu haberin öfke yarattığı da görüldü. Böyle bir anda öfke!.. Ama nedeni ortadaydı. Alman kuvvetleri hâlâ Fransız topraklarından çıkarılamamıştı ki! Onları gerisin geriye Almanya topraklarına sürüp orada bozguna uğratmak mümkün olamamıştı henüz.

Bazı müttefik birlikleri saat tam 11 oluncaya kadar çarpışmayı sürdürdüler. Böyle olaylar arasında en dikkati çekeni, bir süvari saldırısıydı. Bu saldırıda, süvarilerin gününün artık geçmiş olduğunu herkes, yani, en gözü kara tiplerin dışındaki herkes anlamış oldu. Yedinci bölüğün bir koluna, Dendre nehri üzerindeki bir köprüyü almaları emredilmiş bulunuyordu. Birlik bu köprüyü ancak tam saat 11'de biten kanlı çatışmalar sonucunda ele geçirebildi.

Müttefik başkomutanlığı ateşkesten sonra Almanlarla pek yakınlaşmamayı emretmiş bulunuyordu. Ama askerlerden pek çoğu saat 11 olunca siperlerden çıktılar, ileriye doğru yürüyüp son âna kadar düşman oldukları kişilerin elini sıktılar.

Her cepheden sevinç çığlıkları yükseliyordu. Bu çığlıklar sanki Manş denizinden İsviçre sınırına kadar gitmekteydi. Müttefik başkentleri ise aynı anda büyük bir coşku içindeydi. Londra'nın ünlü Big Ben saati 11'i çaldığı anda kent birden çılgına döndü. Bu çılgınlık tam üç gün üç gece sürdü. Sonunda polis sokakları boşaltmak, insanları evlerine yollamak zorunda kaldı.

PARİS'te çılgın kutlamalar yalnızca bir gün sürdü. Fransa, bu savaşta üç milyon insanını kaybetmişti. Ayrıca bir günden uzun kutlamalara kalkışamayacak kadar da yorgundu. İngiltere ile İmparatorluğun geri kalan toprakları da bir milyon insan yitirmişlerdi ama, hiç değilse onların ülkesi işgal edilmemişti.

İnanılmaz bir sessizlik. Bu sessizliği bozan, ara sıra bir yerlerden patlak veren şarkı sesleri, havai fişekler ve bir de tren düdükleriydi. İngiltere'ye dönmekte olan bir yığın İngiliz askeri, 1914'ten bu yana Belçika topraklarına ilk defa ayak basabiliyordu. Orada da kutlamalar gırla gitmekteydi. Belçika ordusundan bir bando, Almanlardan saklamak için gömdükleri çalgılarını ve üniformalarını çıkarıp bu dost askerleri sabaha kadar eğlendirdiler. Sağa sola saklanmış şampanya şişeleri ortaya çıkarıldı. İngiltere Kralı Beşinci George'la Belçika Kralı Albert'in şerefine içkiler içildi. Bu kutlamalara katılan insanlar, 30 yıl sonra bu toprakları Almanlardan bir kere daha kurtarmak zorunda kalacaklarını nereden bilebilirlerdi ki!

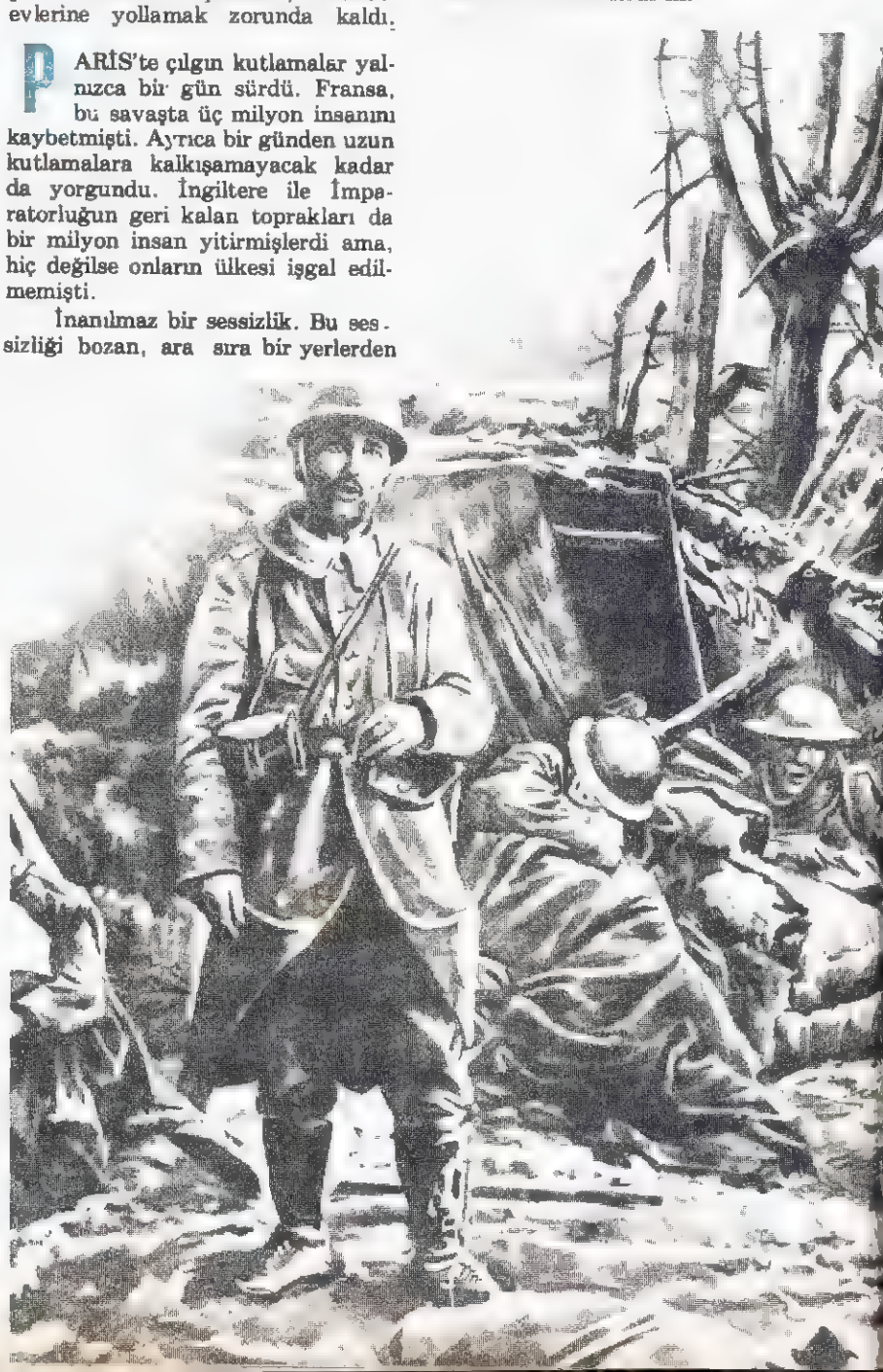

Birinci Dünya Savaşı'nda bir sabah erkenden cephedeki askerlere sevindirici bir haber geldi: "Barış onbirinci ayın onbirinci günü, saat 11'de!"

ATEŞ-KES!...

ASKERLERİN bazıları geleceğe karşı hiç güven duymuyorlardı. Derken bir efsane doğdu. Sözüm ona, Alman orduları hiçbir çarpışmada yenilmemişlerdi. Oysa bu doğru değildi. 1918'de sayısız çatışmada yenildikleri ortadaydı. İşte bu efsane bir yandan, barış antlaşmasının katı şartları bir yandan, Almanya'da başgösteren ekonomik çöküntü de bir yandan bastırınca, Nazi diktatörü Hitler'in de 1930'larda birçok Alman'ın desteğiyle başa geçmesi kolaylanmış oldu. 1939 yılına gelindiğinde bütün kâbus yeni baştan başladı. İşte bu yüzden, 1945 yılında ikinci savaş bittiği zaman yer alan kutlamaların, 1918'dekiler kadar parlak olmayışına da pek şaşmamak gerekir.

GECEYARISI...
DR. ÇETİNEL VE YILDIZ'DA İDAMI İZLEMEYE ZORLANIYORLARDI.
BAYTEKİN YILDIZ'IN GÖZLERİNDEKİ KORKUYU SEZDİ. İDAM MANGASINA KARŞI KOYMAYA ÇALIŞIRSA DA MİNG'İN DOKTORU BAYTEKİN'İ İĞNE İLE SAFDIŞI BIRAKTI.
BAYTEKİN
BAŞKA DÜNYALARDA
YARIBAYGIN BAYTEKİN İDAM SEHPASINA YERLEŞTİRDİLER.
MİNG, ÖLÜM İŞARETİ VERDİĞİ ANDA...
ZEHİRLİ GAZLAR BAYTEKİN'İ SARDI... SON BİR ÇABAYLA KARŞI KOYDU BAYTEKİN AMA... NAFİLE.
ÜMİTSİZLİK İÇİNDE KIVRANAN YILDIZ BU GÖRÜNTÜYE DAYANAMAZ, BAYILIR...

İDAM MANGASI, BAYTEKİN'İN CESEDİNİ MORGA KALDIRDI. ORTALIK YATIŞTIĞINDA BAYTEKİN'İN BAŞINDA İKİ KİŞİ VARDI: PRENSES AURA VE MİNG'İN DOKTORU! YAPILAN İĞNE, BAYTEKİN'İN NEFES ALMASINI BİR SÜRE DURDURMUŞ, ONU ZEHİRLİ GAZLARDAN KORUMUŞTU.
ÇABUK!
BABAN BİR FARKINA VARSA... MAHVOLDUK DEMEKTİR!
İYİ! ŞİMDİ BİZİ YALNIZ BIRAK!
NEREDEYİM? YILDIZ'LA DOKTOR NEREDE?
EMNİYETTELER ŞİMDİLİK. HEMEN, ŞU ÜNİFORMAYI GİY VE BENİ İZLE. ARBORİA'YA GİDİYORUZ.
BANA NE YAPACAKSINIZ?
RUHUNUZU BOŞALTACAĞIM DOKTOR...
ÇETİNEL!
ARBORİA'DA NE VAR Kİ?
PRENS BARİN. BİZE YARDIM EDEBİLİR. GÜVEN BANA...
BİR DAKİKA!
PENCEREDEN GÖRDÜKLERİ BAYTEKİN'İN KANINI DONDURDU...

BAŞLAYIN!
HAYIR! HAYIR!
PROGRAMLAMAYA BAŞLAYIN!
6. KADEMEDEN HEM DE! RUHUNUN BENİM EMRİMDE OLMASINI İSTİYORUM.
BAYTEKİN DR. ÇETİNEL'E YARDIM EDEMEZ... KAÇMAYI SÜRDÜRÜR...
BUNU NASIL UÇURACAĞIM?
MERAK ETME..
HEP MERAK ETME DİYORSUN AMA...
UZAY GEMİSİNİ AURA YÖNLENDİRİR. SÜRATLE, MİNG'İN KORKU KENTİNDEN UZAKLAŞTILAR...

MİNG'İN SARAYINDA...
İÇ BUNU!..
NE BU?
ADI YOK... MİNG'LE GEÇİRECEĞİN GECEYE HAZIRLAR...
İNSANIN BİLİNCİNİ Mİ DURDURUYOR.
HAYIR AMA HATIRLA. MAŞINA ENGEL OLUYOR.
ADIN NE?
AJAN ÇETİNEL! KOD NUMARAM 2133. İMPARATORLUK GİZLİ ÖRGÜTÜNDENİM. BÖLÜMÜM...
KORKUSALLANLAR!
MONGO'NUN HER BİR AY'I BİR KRALLIKTIR. BABAM BÜTÜN KRALLIKLARI BİRBİRİNE KIRDIRIR...
SÜRECEK

4 ENID BLYTON'ın romanı

Haydi afacan beşler!..

KEPÇEKÖY Çiftliği'ne gitmek üzere yola çıktıklarında, öğretmen denetiminde ders çalışma işi, neşeli bir tatil geçirecekleri sevinci ni alıp götürmüş gibiydi. Ama, geceden kırağı tutmuş otların üzerinde hoplaya zıplaya yürümek ve ders çalışmak gibi bir sıkıntısı olmadığı için çevrelerinde dönüp duran Pafi, çocukların neşesini kısa zamanda geri getirdiler. Bir de bulutlar aralanıp etkisiz Aralık güneşi kendisini gösterince, artık sıkılacak hiçbir şey kalmamıştı.

Bir süre daha yürüyüp önlerindeki küçük tepeyi aşınca Kepçeköy Çiftliği'nin, üzerinde yer yer erimemiş kar birikintileri olan kırmızı kiremitli damını gördüler.

Evin kapısı aralandı; ağzında piposuyla beyaz saçlı, yaşlıca bir adam göründü. Miço:

"Günaydın, Bay Yeşil... Nasılsınız?"

"Aaa... Miço! Sen misin? Karım gelenler olduğunu, ama kim olduklarını anlayamadığını söyleyince meraklanıp çıktım. Demek sizdiniz. Haydi, girin içeri!"

Hep birlikte eve girdiler. Bayan Yeşil sevinçle bağırdı:

"Miço! Aylardır görmüyordum seni! Nasılsın bakalım?"

Miço teşekkür etti; Reis'i, Hako'yu ve Gamze'yi Bayan Yeşil'e de tanıttı.

Pafi'yi, çiftliğin köpekleri Ben ve Riki ile oynaması için dışarıda bırakıp masaya geçtiler. Bayan Yeşil çok güzel çörekler pişirmişti. Sütlü kakaoyla birlikte çörekleri yerlerken, bir yandan da konuşuyorlardı. Bay Yeşil:

"Bu bayram kentten konuklar gelecek!" dedi. "İki ressam, mektup yazıp üç hafta burada kalıp kalamayacaklarını sordular. Epey de para verecekler miş. Onun için, bizim hanım bütün bir hafta çörekler, yemekler yapıp durdu."

HEP birlikte gülüştüler. Reis meraklanmıştı: "Ressamlar burada resim yapacaklardır, herhalde! Resim yapmak benim de hoşuma gidiyor. Acaba bana yardım ederler mi?" diye sordu, sonra da ekledi: "Bayan Yeşil, bir gün gelip onlarla konuşabilir miyim?"

"Elbette Reis... Ne zaman istersen gel!"

"Amma da iş!" dedi Miço. "Tam Noel zamanı ülkenin bu yöresinde resim yapmak da nereden çıktı? Peki, burada hiç tanıdıkları var mıymış?" "Kimseyi tanımadıklarını söylüyorlar; ama, bilirsiniz ressamlar garip kişilerdir çocuklar. Burada daha önce de bir ressam kalmıştı. Çıkıp tek başına dolaşırdı. Söylediğine göre yalnızlıktan hoşlanırmış."

Bay Yeşil güldü.

"Sen de o kadar çok yemek hazırladın ki, iki ressam burada yalnızca onları yemekle bile vakit geçirebilirler." Sonra da yerinden kalktı: "Çocuklar, ben sürüye bakmak zorundayım, kusura bakmayın olur mu?" diyerek kapıya doğru yürüdü.

Afacan Dörtler de — beşincisi Pafi, dışarıdaydı - teşekkür ederek kalktılar. Miço:

"Biz de gitmeliyiz!" dedi. "Öğle yemeğine yetişelim. Süt ve çörekler için sağolun, Bayan Yeşil..."

Hako: "Ressamlar burada epey kilo alacaklar," dedi gülerek.

Tam o anda, Bay Yeşil'in araladığı kapıdan içeri, koşarak bir kedi girdi, arkasından da Pafi. Miço bağırdı:

"Pafi! Gel buraya! Gel diyorum!"

Kedi, çevik hareketlerle koltukların üzerinden atlayarak koridora kaçarken, Pafi hızını alamayarak duvara çarptı. Çarptığı yerdeki bölüm, sürgülü bir dolap kapağı gibi yana açıldı; bir boşluk çıktı ortaya. Miço:

"Bakın Bayan Yeşil! Gelin, şuraya bakın!" diye seslendi.

——— Haftaya: HEYECANLI BİR KEŞİF ———

Çocuklar, duvardaki bölmeyi görünce şaşırdılar...

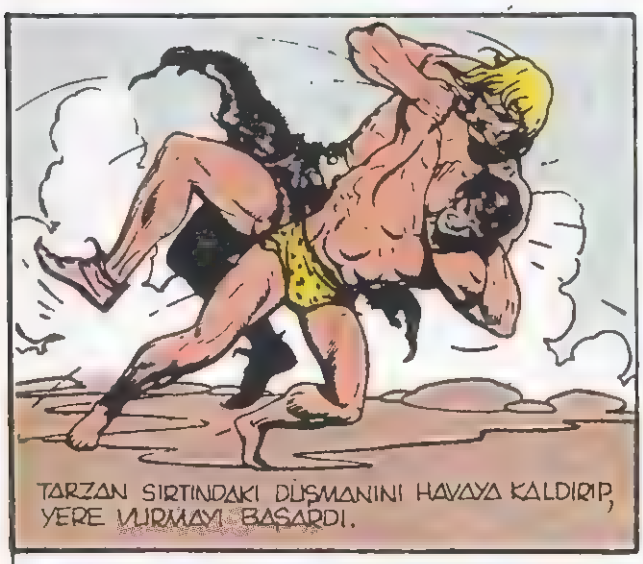
TARZAN SIRTINDAKI DÜŞMANINI HAVAYA KALDIRIP, YERE VURMAYI BAŞARDI.

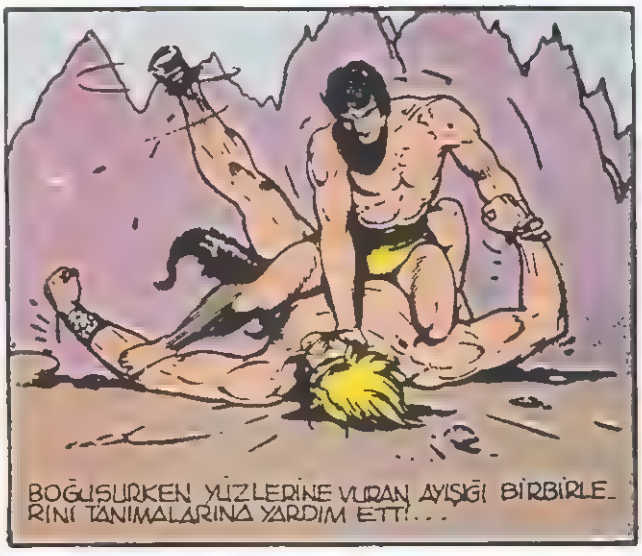
BOĞUŞURKEN YÜZLERİNE VURAN AYIŞIĞI BİRBİRLERİNİ TANIMALARINA YARDIM ETTİ...

..."KAMUR!"..."TARZAN!" GEÇMİŞ YILLARDA SERÜVENDEN SERÜVENE KOŞAN İKİ DOSTUN KARŞILAŞMASI ÇOK SEVİNDİRİCİ OLDU...

İBEK GÖÇEBESİ OLAN KABİLESİNİN BU DAĞLARA GÖÇ ETMESİNDEN SÖZETTİ KAMUR...

...VE KARISI NİKOTRİS'İN ASKARİLER TARAFINDAN TUTSAK ALINMASINI.

"KALEYE GİRMELİYİZ!" DEDİ, TARZAN. "BENİM DE KURTARILACAK BİR CANIM VAR..!"

BU SIRADA TAAMA, NİKOTRİS İLE AYNI ODAYA KAPATILMAKTAYDI.

TAAMA'NIN TARZANA GÜVENİNİ DUYUNCA SEVİNDİ, NİKOTRİS DEMEK Kİ KURTULMA UMUDU VARDI.

NİKOTRİS'İN SEVİNCİ, TAAMA'DA KISKANÇLIK YARATTI.

BU SIRADA GECE KARANLIĞINDA KAMUR VE TARZAN KALEYE YAKLAŞIYORLARDI

"GİRSEK BİLE YAKALANMAK TEHLİKESİ HER ZAMAN OLACAK!" DİYE UYARDI, KAMUR.

TARZAN ISRARLIYDI: "YİNE DE DENEMELİYİZ!"

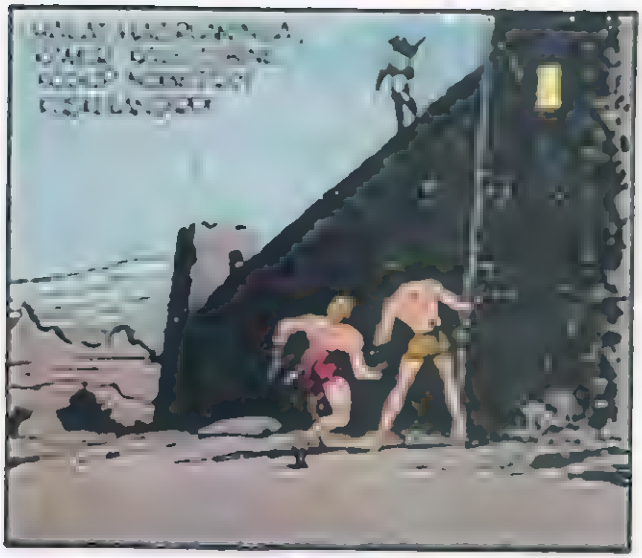

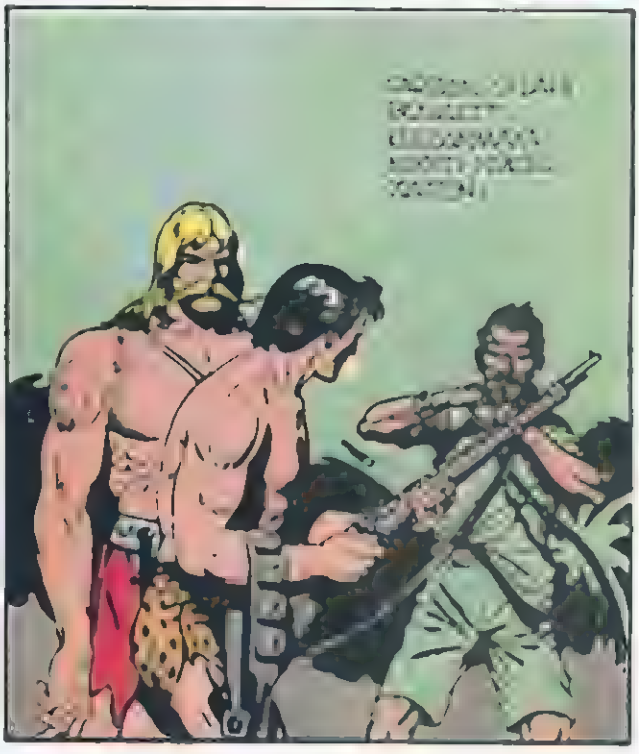

SİLÂHI GERİ VERDİ.
"ŞİMDİ YENİDEN NÖBET YERİNE DÖNECEKSİN! ANLAŞILDI MI!"

"SES ÇIKARIRSAN SENİ OKUYLA YERİNE MIHLAYACAK!"

YUKARI ÇIKTILAR. NÖBETÇİ NÖBET YERİNE, TARZAN İSE KALENİN İÇLERİNE SÜZÜLDÜ.

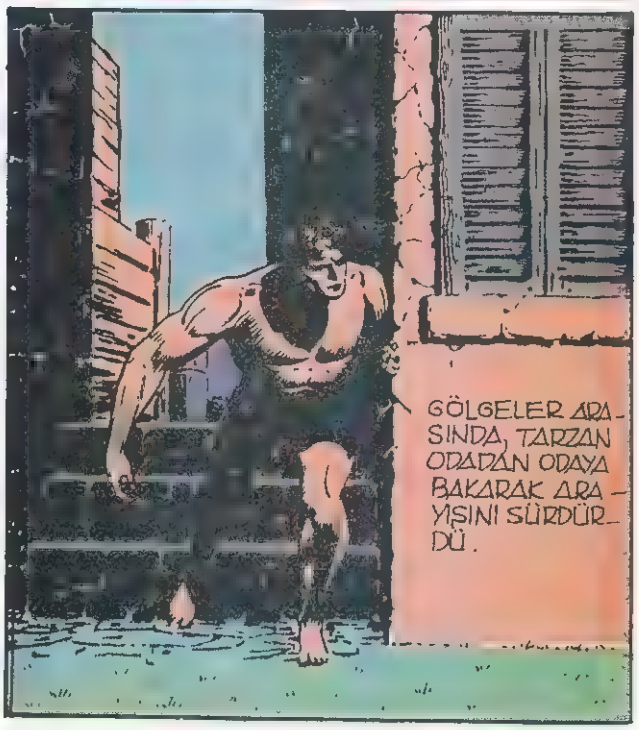
GÖLGELER ARASINDA, TARZAN ODADAN ODAYA BAKARAK ARAYIŞINI SÜRDÜRDÜ.

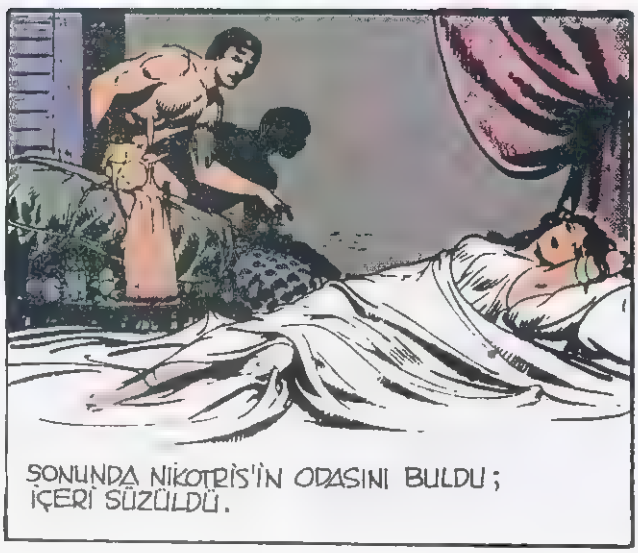
SONUNDA NİKOTRİS'İN ODASINI BULDU; İÇERİ SÜZÜLDÜ.

İŞTE, YAKLAŞAN AYAK SESLERİNİ O ANDA DUYDU, GİZLENDİ.

Süracak..

MEYOUUU!
PİSST! KAFA ŞİŞİRDİN!
MAROOUUV!
PFFFT!
YETER ARTIK BE!..
OLACAK İŞ DEĞİL... NE ÇOK ÇEŞİT TOPLAMIŞSIN... BRAVO MIRNAV!
TERLİK KOLEKSİYONUMU BU HALE GETİRENE KADAR, NE GÜÇLÜKLER ÇEKTİM BİLSEN...

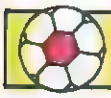

şimşek santrfor

PABLİTO'NUN CANINI SIKAN ŞEYİ ARKADAŞLARI DA PEK DEŞMEK İSTEMEZ...

STADA HEMEN GİDİYOR MUYUZ?

NASIL İSTERSENİZ...

ÖNCE MALZEMEYİ ALSAK... SONRA.

NEYSE Kİ BARCA'NIN TARAFTARLARININ HEPSİ DE PABLİTO GİBİ UMURSAMAZ DEĞİL... ÇARŞIDA, PASAJLARDA TARAFTARLAR MAÇA HAZIRLANIYORLAR...

GE-Lİ-YO-RUZ! BAR-CA! BAR-CA!

ÇARŞAMBA, ŞABAHIN SEKİZİ...
KALK STEFAN! KALK!
hotel sofitel
hotel sofitel
hotel sofitel
KAÇ OLDU YAHU? RÜYAMDA SÖR'Ü KAÇMIŞ GÖRDÜM...
KEŞKE...
BEN DE ONUN GİBİ BIYIK BIRAKTIĞIMI GÖRDÜM... HEMEN KESİYORUM!
ZAMAN AKIP GİDER... MAÇIN BAŞLAMASINDAN ÖNCE İNSAN SELİ STADI DOLDURUR...
BEYLER! SİZE GÜVENİYORUM.
İYİ BAŞLAYIN ÇOCUKLAR! İYİ BAĞLAYIN Kİ İŞİ DE BAĞLAYALIM.
ONDAKİKA KALDI: ANTRENÖRLER TAKTİKLERİ GÖZDEN GEÇİRİYOR.
TAKIMLAR SAHADA YERLERİNİ ALDI... İKİ TAKIM DA ÇAKI GİBİ... HIRSLI GÖRÜNÜYORLAR. MÜCADELELİ BİR MAÇ BEKLİYORUZ.
SAAT: 20.30

GELENEKSEL FLAMA DEĞİŞ – TOKUŞLU.
YAZI TURAYI NANTES KAZANDI... BARCA İLK ATIŞI YAPIYOR.
DÜDÜK! MAÇ BAŞLADI! YILDIRIM GİBİ BİR AKIN
ESİYOR ÇİMLER ÜZERİNDE!
KAY'A İYİ BİR GERİ PAS...
ŞAŞIRTIYOR...
SIYIRIYOR...
SAĞA KAYIYOR...
RAKİP KALEYE HÜCUM! KERR TEDİRGİN.
YAZIK!..BAŞARAMAYACAK OLURSA...
NE YAPMAYA ÇALIŞIYOR Kİ?
KAY İLE KALE ARASINDA NANTES'İN LİBERO-SU VAR. TAKIM KAPTANI!

SÜRECEK

TUTSAK YÜZÜK

1 Tutsak yüzük oyunu geçen sayımızda öğrendiğiniz temel ip oyunlarından ikincisiyle başlıyor. Kaldığımız yerden devam edelim.

2 İpi, önce yüzüğün içinden geçirip, ikinci temel hareketi yaparak, yüzüğü tam ortada hapsediyoruz.

3 Arkadaşınızdan yüzüğü kurtarmasını isteyebilirsiniz. Ancak siz izin vermedikçe onların başarıya ulaşması olanaksız. Ne yaparlarsa yapsınlar yüzüğü tutsaklıktan kurtaramayacaklar.

Şimdi sizin, yüzüğü nasıl serbest bırakacağınıza gelelim.

Sağ elinizdeki; işaret ve serçe parmağınızdan, sol elinizdeki; baş parmak ve serçe parmağınızdan ilmekleri bıraktığınız anda, ipi biraz gererseniz, yüzüğün kolaylıkla kurtulduğunu göreceksiniz.

Sizi izleyenleri şaşırtmak için, oyunu birkaç kez daha denemelisiniz, yeteri hıza ulaştığınızda bu iş tamamlanmıştır.

El Becerileri

EYFEL KULESİ

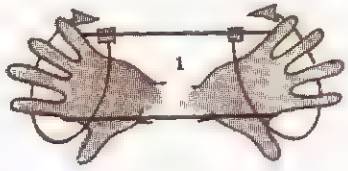

1 Bu oyun bir harikadır, harika! Paris kentinde bulunan Eyfel kulesini yapacaksınız. Önce gerili ipi iki elinizin baş ve işaret parmakları arasından geçirin.

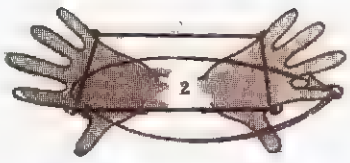

2 İkinci aşamada ipi elinizin çevresinden geçireceksiniz. İkinci resmi dikkatle inceleyin. Yapacağınız iş aslında çok kolay.

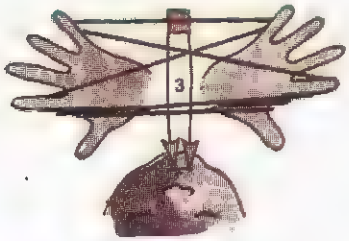

3 Bu aşamada, resimde gördüğünüz gibi, en arkada kalan ipi ağzınızla yakalayıp, kendinize doğru çekiniz.

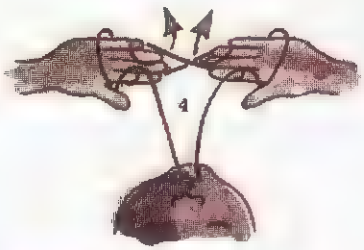

4 Son hareketinizde ipi ağzınızla tutarken, geri kalan ilmekleri boşaltın, sadece iki elinizin orta parmaklarındaki ilmekler kalsın. İşte size meşhur Eyfel kulesi! Nasıl? Paris'e gitmeye hiç gerek yok değil mi?

AMAN KIPIRDAMAYIN! BEN HALLEDERİM!.. BU RAKARDA YIKANMAK DA NEREDEN AKLINIZA GELDİ! BURADA BALIKLAR BİLE YÜZMEYE ÇEKİNİR!..
NERDEYİM BEN? NER...
SANDALIMA ALDIM... AKLINIZ BAŞINIZDA DEĞİLDİ... İÇİN SUNU. KUSURA BAKMAYIN MİSAFİR BEKLEMEDİĞİMDEN TEK BİR YUDUM...
HEY! SOĞUK SUYLA İÇİLİR...
BENİ KIYIYA BIRAKABİLİR MİSİNİZ? ACELE TELEFON ETMEM GEREKİYOR...
TELEFON MU?
YÜZEREK Mİ GİDİYORDUNUZ TELEFONA? TUHAF.. DÖŞEMENİN ALTINDA CEKET OLACAK ONU GİYİN...
BİR PAZAR AKŞAMI... PESCADOU AÇIK OLMALI... İÇ KİLOMETRE ÖTEDE ŞİRİN BİR MEYHANE...
ARABANIZ VAR MI?
ŞEY... VAR AMA...
SEN Mİ SİN ERNEST?
EVET, HAYATIM. BİZ... SAKIN CA GÖRMEZSEN SU DELİKANLININ BİR SORUNU VAR DA YARDIM ETMEK...

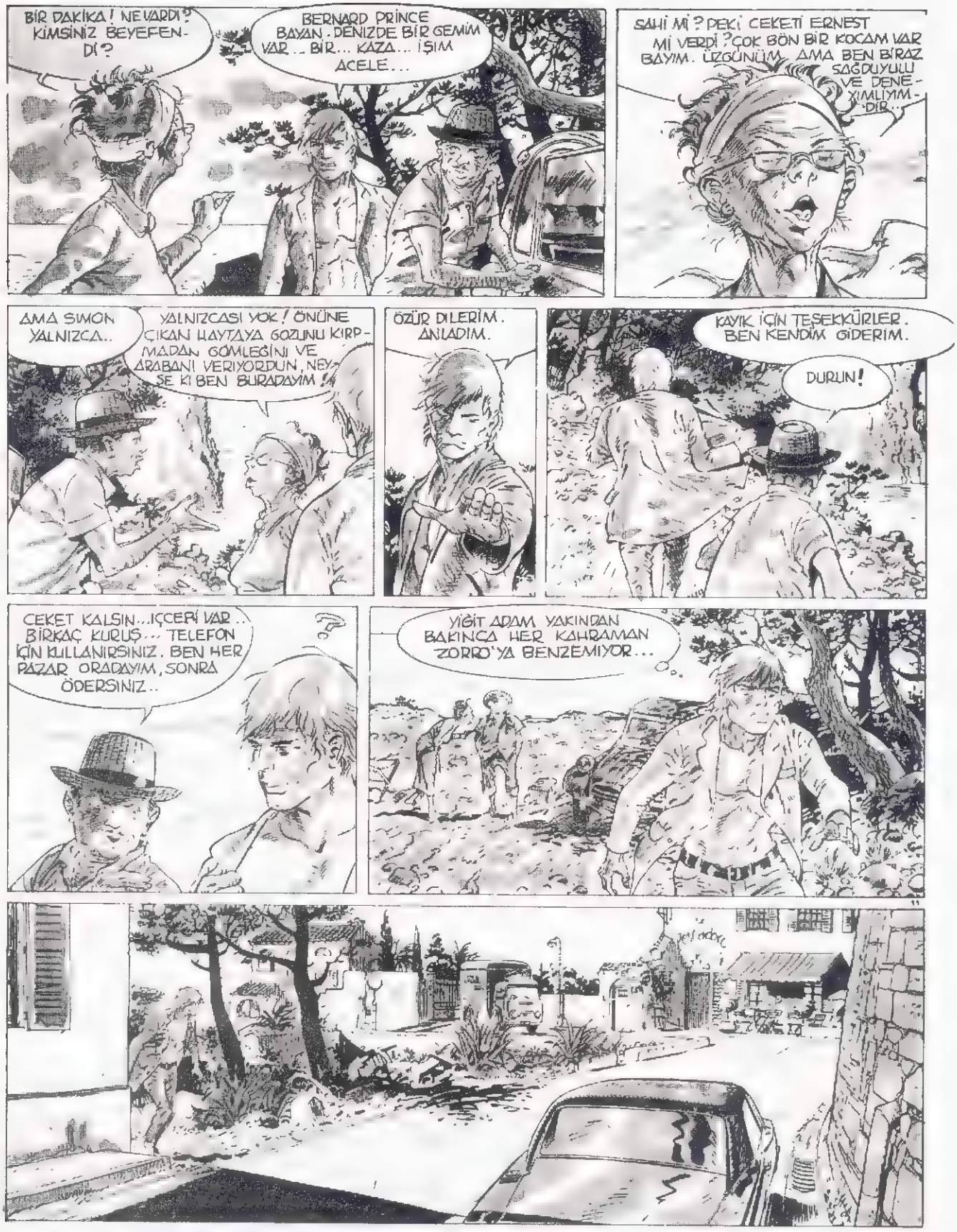
BİR DAKİKA! NE VARDI? KİMSİNİZ BEYEFENDİ?
BERNARD PRİNCE BAYAN. DENİZDE BİR GEMİM VAR.. BİR... KAZA... İŞİM ACELE...
SAHİ Mİ? PEKİ CEKETİ ERNEST Mİ VERDİ? ÇOK BÖN BİR KOCAM VAR BAYIM. ÜZGÜNÜM. AMA BEN BİRAZ SAĞDUYULU VE DENEYİMLİYİMDİR..
AMA SİMON YALNIZCA..
YALNIZCASI YOK! ÖNÜNE ÇIKAN HAYTAYA GÖZÜNÜ KIRPMADAN GÖMLEĞİNİ VE ARABANI VERİYORDUN, NEYSE Kİ BEN BURADAYIM!
ÖZÜR DİLERİM. ANLADIM.
KAYIK İÇİN TEŞEKKÜRLER. BEN KENDİM GİDERİM.
DURUN!
CEKET KALSIN...İÇCERİ VAR.. BİRKAÇ KURUŞ... TELEFON İÇİN KULLANIRSINIZ. BEN HER PAZAR ORADAYIM, SONRA ÖDERSİNİZ..
YİĞİT ADAM YAKINDAN BAKINCA HER KAHRAMAN ZORRO'YA BENZEMİYOR...

İYİ AKŞAMLAR. TELEFON?
BİZ DE ONU DİYORDUK. GREV İŞİ DEĞİL, ARIZA. TELEFONLAR İKİ SAATTİR ÇALIŞMIYOR BAYIM!
BAKAYIM... IIH ÇALIŞMIYOR İSE BAK SEN, PAZAR GÜNÜ!..
NE İÇERDİNİZ?
SAĞOL!
BAKIN, SANIRIM HATLAR KASTEN KESİLDİ... VİLLALAR KASABADAN UZAK MI?.. SEBASTİAN'INKİ?..
HAA?
SERSERİ YUVASI MI? KAYGILANMAYIN. O İNSANLARIN DIŞ DÜNYAYLA İLİŞKİLERİ YOKTUR BAYIM. DOSTLARIYSANIZ YA-YA GİDİN, ONDAKİ KALIK YOL. İYİ AKŞAMLAR BAYIM.
SEBASTİAN DOSTUM DEĞİL AMA BİR SUİKAST HAZIRLANIYOR. BANA GÜVENİR MİSİNİZ? EN YAKIN JANDARMAYA GİTMELİYİM... BELKİ BU YAPTIĞIM DELİLİK AMA...
OH! BAKSANIZA, SİNEMA KENTTE HA...
MOTOSİKLETİM DIŞARDA... İSTERSENİZ...
HEMEN GİDELİM!
BENCE ONARIM GEREKLİ. BU SAATTA BERNARD AYNASIZLARA HABER İLETMİŞTİR BİLE!
BU DURUMDA, İŞLER YOLUNA GİRERDİ BAY JORDAN... HERŞEYİ HESABA KATTIĞIMIZI DAHA NE ZAMAN ANLAYACAKSINIZ!
SÜRÇEK

PUL

Büyük bir imparatorluğun, Avusturya İmparatorluğu'nun eski başkenti Viyana doruk noktasında. Gözkamaştırıcı sarayların, neşeli müziğin ve gösterişli üniformaların ve valsin merkezi bir kent oldu. Tüm bu parlak geçmiş unutulmuş değil ama bu Avusturya pulu bize Viyana'nın modernleştiğini gösteriyor, tıpkı bir sergi için açılan bu yeni binanın kanıtladığı gibi.

KİTAP

ÇOCUK ŞİİRLERİ

Çocuk Şiirleri—Hasan Göksu, Şiir Antolojisi-Koza Yayınları— 141 sayfa-Ederi 50 Lira.

KOZA Yayınları, bu kitapta ilkokul ünitelerine uygun olarak düzenlenen ve eğitim uzmanları ile öğretmenlerden oluşan bir kurulca da denetlenen, "Çocuk Şiirleri" güldestesini sunuyor.

"Çocuk Şiirleri"nin öbür güldestelerden ayrılan özelliği, eski şiirle yeni ve çağdaş şiiri birleştirmesi ve çocuk okurda gerçek şiir beğenisi yaratma çabası.

Koza Yayınları'nda çıkan su kitap birçok öğrenciye, okul yaşamlarında, başucu kitabı olacak...

SİNEMA TV TİYATRO

● Bir zamanların ünlü «Kötü Adamı» adına Londra'da bir sinema okulu açıldı

JAMES CAGNEY SİNEMA OKULU

BUGÜN 81 yaşında olan **James Cagney**, bir zamanlar Amerikan sinemasının en ünlü, en çok aranılan oyuncularından biriydi. Özellikle, "kötü adam" tiplemelerinde ün kazanmıştı. Hatta bu tiplemelerde o kadar başarılıydı ki, bir dönemde çevrilen yaklaşık bütün filmlerde, "kötü adam" olarak James Cagney oynuyordu.

Geçtiğimiz aylarda Londra'da, bu büyük oyuncunun kişiliğini, oynadığı filmleri genç kuşaklara tanıtmak için, bir sinema okulu açıldı. Liseyi bitiren herkesin katılabildiği bu okulda, Cagney'in ünlü filmleri gösterilerek, film hakkında tartışmalar yapılıyor.

James Cagney, ülkemizde daha çok televizyonda da gösterilen, "Halk Düşmanı" (1931) adlı filmle tanınıyor.

PLAK

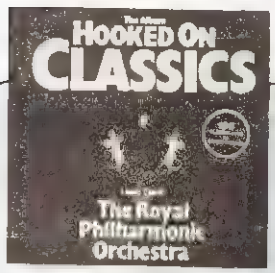

Hooked On Classics

Dünyanın en ünlü klasik müzik bestecilerinin, dünya çapında üne kavuşmuş yapıtları, bu kez günümüzün popüler ritmi olan "disko" ritmiyle yeniden plağa doldurulmuş. Yapılan, seçme, yapıtlar çok güzel. Ama, parçaların gerisindeki üstünkörü doldurulmuş ritm o kadar kötü ki, âdeta bir yama gibi sırıtıyor. Kısaca, olağanüstü güzellikteki yapıtlar, bu "zorlama" plakla, ancak bu şekilde katledilebilir...

ATATÜRK İÇİN ŞİİRLİ GÖSTERİ

İstanbul Televizyonu, "Atatürk İçin Şiirlerle Gösteri" adlı 45 dakikalık yeni bir program hazırladı. **Nedret Güvenç**'in yönetiminde Şehir Tiyatrosu sanatçılarının görev aldığı bu programda **Turan Oflazoğlu, Behçet Kemal Çağlar, Fazıl Hüsnü Dağlarca** ve daha birçok ozanın, büyük Ata için yazdıkları şiirlerden örnekler sunulacak.

«NASTASIA KİNSKY» TÜRKİYE'YE GELİYOR

ÜNLÜ Alman sinema oyuncusu **Klaus Kinsky**'nin kızı Nastasia Kinsky, "Tess" adlı filmin galasında bulunmak üzere Türkiye'ye geliyor.

Yönetmenliğini, ünlü Polonya asıllı sinema adamı **Roman Polansky**'nin yaptığı "Tess", önümüzdeki aylarda İstanbul sinemalarında gösterime girecek.

"Tess" adlı filmi ithal eden şirket yetkilileri, **Nastasia Kinsky** ile Avrupa'da bir ön görüşme yaptıklarını, yıldızın işlerini bırakıp, ününü çok sık duyduğu ülkemize geleceğini açıkladılar.

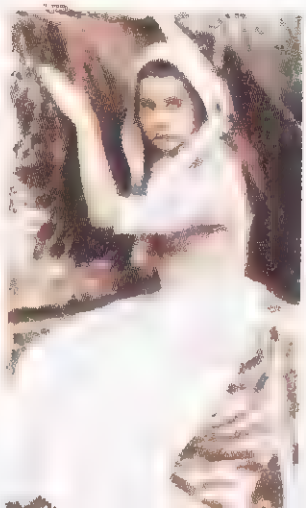

SATRANÇ KÖŞESİ

SATRANÇ TAŞLARI

Satranç tahtasında taşların hangi kareden hangi kareye gittiğinin takip edilebilmesi için, uluslararası bir numaralama sistemi kabul edilmiştir. Buna göre yatay sıralar sol, alt köşeden yukarıya doğru her kare 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 sayıları ile numaralanmıştır. Dikey sıralar: Yine soldan sağa doğru her kare a, b, c, d, e, f, g, h harfleriyle tanımlanmaktadır. Bu durum şemada gösterilmiştir.

KARELERİN OKUNUŞU:

8	a8	b8	c8	d8	e8	f8	g8	h8
7	a7	b7	c7	d7	e7	f7	g7	h7
6	a6	b6	c6	d6	e6	f6	g6	h6
5	a5	b5	c5	d5	e5	f5	g5	h5
4	a4	b4	c4	d4	e4	f4	g4	h4
3	a3	b3	c3	d3	e3	f3	g3	h3
2	a2	b2	c2	d2	e2	f2	g2	h2
1	a1	b1	c1	d1	e1	f1	g1	h1
	a	b	c	d	e	f	g	h

YATAY SIRALAR	DİKEY SIRALAR
1. sıradaki kareler	a1 -b1 -c1 -d1 -e1 -f1 -g1 -h1
2. sıradaki kareler	a2 -b2 -c2 -d2 -e2 -f2 -g2 -h2
3. sıradaki kareler	a3 -b3 -c3 -d3 -e3 -f3 -g3 -h3
4. sıradaki kareler	a4 -b4 -c4 -d4 -e4 -f4 -g4 -h4 gibi...

KUVVETLERİN ADI	OYUNDAKİ ADETLERİ		
	BEYAZ	SİYAH	TOPLAM
a- ERLER	8	8	16
b- KALELER	2	2	4
c- ATLAR	2	2	4
d- FİLLER	2	2	4
e- VEZİRLER	1	1	2
f- ŞAHLAR	1	1	2
TOPLAM DEĞİŞİK KUVVET	16	16	32

KISA KISA

Harika Çocuk Ricky Schroder, iki yeni filmi "Harika Çocuk" (başrolünde William Holden ile) ve "Küçük Lord" (bu filmde de ünlü oyuncu Alec Guinness ile birliktedir) filmlerinden sonra bu kez gerçek bir çocuk klasiği olan Robert Louis Stevenson'un ünlü romanı "Treasure Island - Define Adası"nı çeviriyor.

"Büyük besteci Wolfgang Amadeus Mozart'ın hayatını anlatan yedibuçuk saatlik bir TV dizisi çevrildi. Fransız-İtalyan ortak yapımı olan filmde Mozart'ın çocukluğundan başlayarak üç dönemini, ikisi çocuk üç ayrı oyuncu canlandırıyor. Dizide Mozart'ın nefis eserlerine geniş yer verildi.

ABC televizyon ortaklığı adına Afrika'da ilginç filmler çekiliyor. Victoria şelalesinden yola çıkan sinemacılar ekibi Zambevi ırmağı boyunca sürekli çalışacak. Bu bölgeye 120 yıldan bu yana ilk kez insan ayağı değiyor..

HAFİYE 99

YANIT: HAFİYE 99 ATIN VURUŞLARININ DOĞRU OLABİLECEĞİNİ ANLAMIŞTI. ÖĞRENCİ BU KEZ ATA DAHA ZOR BİR SORU SORDU, 16'NIN KARE KÖKÜ: AT DÖRT KEZ AYAĞINI VURDU! ONLAR BASAMAĞINA İKİ YAZ DİYOR

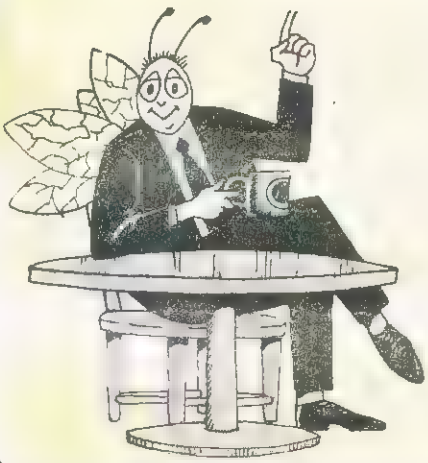

BÖCEKLERLE SÖYLEŞİ

Camda yürüyen
Minicik güzel böcek
Nereye gidiyorsun böyle?
Sana yararlı hiç bir şey yok ki
Camın tepesinde.
Gözlerin de çok küçücük olmalı
Ki, göremiyorsun.
Camın ardında, dışarda bahçe.
Ama gene de
Çok hoş bir şey olmalı
Saydam bir duvarda
Dikine yürüyebilmek böyle
Ve
Uçabilmek dileyince.

Ayla ÇINAROĞLU

Aydın HATİPOĞLU'nun Bir Hikâyesi

KUŞCU

Resimler: Füsun SELEN

İREM'le Elif, aynı sınıfta değillerdi ama, aynı okula gidiyorlardı. Üstelik evleri de birbirine çok yakın olduğundan, okula birlikte gidip birlikte oyunlar oynuyor, birlikte ders çalışıyorlardı.

Okuldan dönüş saatlerinde, evlerine giden yolun köşe başında bir adama rastlıyorlardı. Yaşlı bir adamdı. Küçücük bir kafese doldurduğu birçok saka kuşunu satıyordu. Zavallı kuşlar, minicik kafesin içinde, özgürlüklerinden yoksun olmaları yetmiyormuş gibi, bir de birbirlerini çigneyerek ayakta kalmaya savaşıyorlardı. İrem de Elif de bu manzarayı içleri parçalanarak seyrediyorlardı. Bazı yaşlı başlı insanlar o adamdan minik kuşları satın alıyorlar ve salıveriyorlardı.

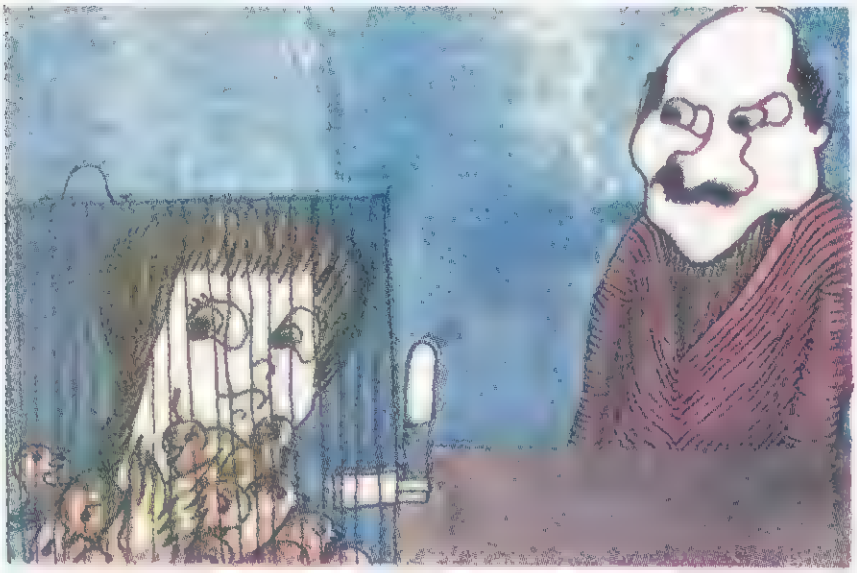

Zavallı kuşların küçücük kafesin içinde ayakta kalma savaşlarını içleri parçalanarak seyrediyorlardı...

Elif, yaşlı bir kadının satın aldığı kuşu, başı üzerinde çevire çevire:

"Azat buzat ahirette beni gözet!" diyerek salıverdiğini bir anlam veremeden izlemişti.

İrem de bir gün bu kuşların kaça satıldığını sormuştu satıcıya. Tam bir günlük harçlığı kadardı bir kuşun fiyatı. Ama öyle üzülüyorlardı ki, minicik, renk renk kuşların o küçük kafesin içinde, hem özgürlüklerinden yoksun, hem de o kadar zahmetli koşullarda bulunmalarına. Elif'le İrem, her gün bu üzüntülerini birbirlerine anlatıyor, anlattıkça da üzüntüleri daha çoğalıyordu.

En sonunda, her gün harçlıklarının yarısını birleştirerek, bir kuş satın alıp, ona özgürlüğünü kazandırmaya karar verdiler. Her gün harçlıklarının yarısını birleştirerek bir kuşu salıveriyorlar ve bundan büyük mutluluk duyuyorlardı. Böylece, sanki dünyadaki bütün tutsaklara özgürlüklerini geri veren, birer yargıç gibi seviniyorlardı. Bu mutluluğu öbür arkadaşlarının da tatmasını, böylece daha çok kuşun özgürlüğüne kavuşmasını, sağlamayı düşündüler. Her biri, kendi sınıflarındaki arkadaşlarına anlattılar yaptıklarını. Bu kez, her birinin, birçok arkadaşı, harçlıklarını birleştirerek, kuşçudan her gün birçok kuş satın alıp, onları salıveriyorlardı. Fakat sonuç hiç de umdukları gibi olmadı. Kuşçu, kuş satışlarının çok iyi gittiğini gördükçe, her gün daha çok kuşla geliyor ve bütün çocukların harçlıklarından ayırdıkları paralar bile, onun kafesle-rindeki kuşları özgürlüklerine kavuşturmaya yetmiyordu.

TENEFFÜSTE çocuklar bir araya toplanmış; o gün kaç kuş alabileceklerinin hesabını yapıyorlardı. İremlerin sınıfından, paraları yetmediğinden kuş almaya katılamayan, iki arkadaş vardı. Biri Cemil, biri de Cüneyt. İkisi de sınıfın yaramazlarından sayılıyorlardı. Yerinde duramayan, canlı, becerikli, gözüpek çocuklardı.

"Bu iş böyle olamaz!" dedi Cüneyt. "Siz bu sorunu bize bırakın. Yani, Cemille bana."

"Peki, ne yapacaksınız?" diye sordu Elif. "Orasını o zaman görürsünüz" diye yanıtladı Cemil. "Okuldan çıkışta hepiniz kuşçunun yanına gelirsiniz nasılsa."

Cüneyt'le Cemil'in, bir anda bütün ilgi ve merakı üzerlerine çekmesi Tanju'nun hiç hoşuna gitmemişti. Yavaş bir sesle yanındakine:

"Hıh," dedi. "Şunlara bak, şimdiye kadar bir kuş bile satın alamadılar, bir de kalkmışlar bu sorunu biz

Minicik ve rengârenk saka kuşları, birbiri ardından kafesten fırlayıp...

çözümleriz diye, çoluk çocuğu kandırıyorlar. Kuşların hepsini alacak paraları yok ya."

Bu sözleri dinleyen Suna, kesin bir şey söylemedi ama, Tanju'nun söylediklerini de onaylamadı. Sadece omuz silkti.

DERSTE öğretmen sağlığımız konusunu anlatıyordu. Bu arada "Çocuklar" dedi. "Sivrisineklerle savaşta, en doğru ve etkili yöntem, sivrisineklerin üremesine en elverişli ortam olan, su birikintilerini, bataklıkları kurutmak, ya da oralarda sivrisinek üremesini önleyecek önlemler almaktır."

Cüneyt'le, Cemil, bu sözler söylenirken, birbirlerine bakıp göz kırptılar.

Okul dağıldığında, çocuklardan çoğu, doğru kuşçu amcanın yolunu tuttular. Elif, İrem ve birkaç arkadaşları daha koşarak kuşçunun yanına gitmiş, olacakları merakla bekliyorlardı. Çocuklar, bir yandan paralarını denkleştiriyorlardı; bir yandan da önce biri, ya da öteki, kuşunu almak için acele ediyor, kuşunu alanlar ise, ortaklaşa aldıkları kuşu, kimin salıvereceği konusunda, tartışıyorlardı. Kuşçunun başı, kalabalıktan ana-baba gününe dönmüştü.

Bu kargaşa arasında, Cemil'le Cüneyt de, kuşçuya yaklaştılar. Cemil adamdan bir kuş alıp, uzaklaşmaya başladı. O kalabalığın arasında kuşçu bunun farkına vardı. "Hey küçük!" diye bağırdı arkasından.

Cemil durdu.

"Kuşun parasını vermedin!"

"Evet" diye yanıtladı Cemil. "Çünkü sen de bu kuşlara para vermedin ki," Cemil bir yandan adım adım uzaklaşıyordu.

"Senin bu yaptığına hırsızlık derler! Utanmıyor musun?"

"Senin yaptığına da, dolandırıcılık derler," diye yanıtladı Cemil. "Sen utan mıyor musun, küçücük çocukların harçlıklarını ellerinden almaya?"

"Şimdi gelip, seni yakalarsam o zaman görürsün gününü!"

"Hadi bir dene istersen!" diye bağırdı Cemil.

Adam, iyice kızmıştı bu işe. Kafesleri olduğu yerde bırakıp, Cemil'in peşinden koşmaya başladı. Adamın uzaklaşmasıyla, Cüneyt, orda kalan kafeslerin kapılarını açıverdi. Minicik ve rengârenk saka kuşları, birbiri ardından kafesten fırlayıp, sevinç çığlıklarıyla etraftaki dallara konuyorlardı. Fakat olayları seyreden çocukların çığlıkları, özgürlüğüne kavuşan sakaların seslerini bastırıyordu.

Cüneyt, kalabalığın arasından sıyrılıp uzaklaşmaya başladığı sırada, kuşçunun nefes nefese geri döndüğünü gören İrem, Elif ile öteki arkadaşları da, evlerinin yolunu tuttular. Kafeslerinin yanına geldiği zaman, nasıl bir oyuna geldiğini anlayan kuşçu, önce kendi kendine söylendi, kafasını salladı, sonra kafesin birinde kalan tek saka kuşunu da eliyle yakalayıp çıkardı, başının üzerinde üç kez dolaştırdıktan sonra, "Azat buzat ahirette beni gözet!" diyerek salıverdi. Sonra da kafeslerini alıp oradan uzaklaştı.

Bir daha, kuş satıcısını, okul önlerinde gören olmadı.

SIĞAR KALBİMİZE ATATÜRK

Sevgili Öğretmenim
Atatürk şiiri yazın diye
Ödev vermeyiniz bize
Çünkü Atatürk
Çok büyük
Şiire sığamaz
Sığar kalbimize

Subutay HİKMET

ÇALIŞMAK

Çalışkan olmak gerek
Yaşamın tadı
Anca çıkar çalışırken
Bir ev yaparken diyelim,
Doku dokurken
Ekmeği karar,

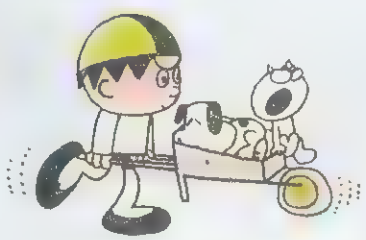

Bir otobüsü sürerken
Ya da diyelim
Bir kentten öbürüne
Göklerde uçan
Bir uçağı götürürken.

Aklımız yöneltir
Güzel bir işi
Yararlı bir işi
Yapmaya bizi.

Eller, gözlerdir
Çalıştıran bizi.

Arif BOZACI

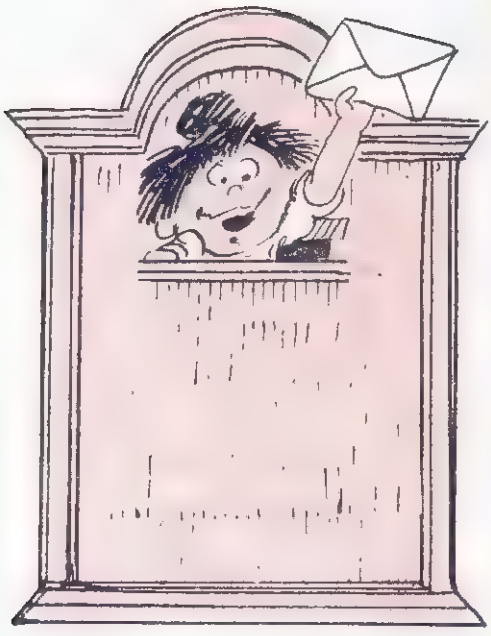

CİNCİME

İzmir'de oturan çok sevdiğim bir arkadaşım var; adı Bora!.. Fırsat erdikçe bana mektup yazar. Bir arkadaşınız size mektup yazdı mı, görgü kuralı gereğince karşılık yazılır. Ben de Bora'ya mektup yazıp nasıl olduğumu anlattım.

"Sevgili Bora, ben..."

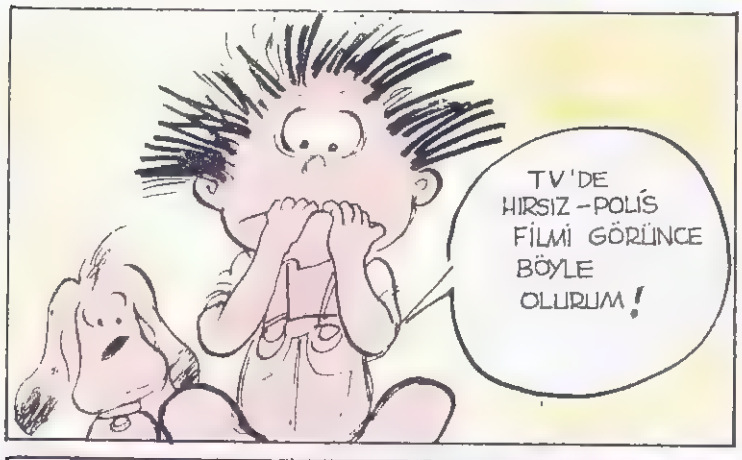

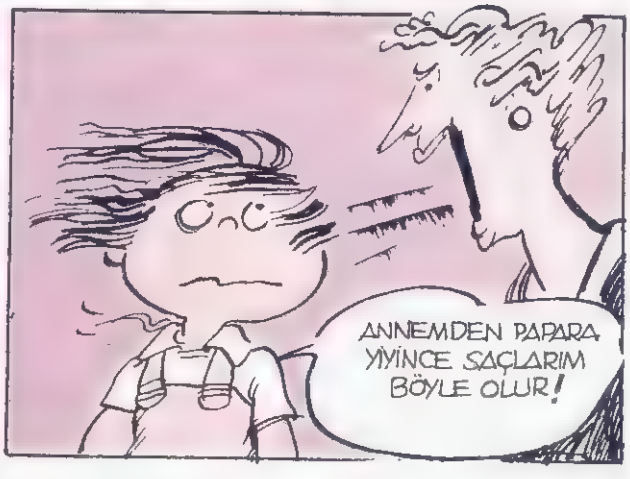

ABİMLE MOTOSİKLET GEZİSİNE ÇIKINCA BÖYLE OLURUM!
...NENEMİN DİKİŞ SEPETİNİ KARIŞTIR-DIKTAN SONRA...
ABLAMIN BERBERİ ISRAR EDİNCE DAYANAMA-YIP "MİZANPLİ" YAPTIRDIM.
GÖZLÜKLÜ-NÜN İTİŞİYLE DENİZE DÜŞTÜKTEN SONRA!
TEYZEMİN PERUKASI YAKIŞTI MI?
SAMPUANLA SAÇIMI YIKARKEN.
GENÇ KIZ RÜYASI
NENEM SAÇIMI BÖYLE TARAR.
KOMŞULUN NİKÂHINA BÖYLE GİTTİM..
BU DA ABLAMIN YAPTIĞI "SÖZDE" AT KUYRUĞU!
ALTI AYLIKKEN SAÇLARIM BÖYLEYMİŞ..
BİZİMKİLER-LE KAVGA EDERKEN DE BÖYLE OLURUM!
SAÇIMIN HER TELİNDE BİR ŞEYTAN GEZİNİR.

40 AMBAR 40 AMBAR

İSTANBUL SEMALARINDA BİR AY KALAN YILDIZ

Ünlü Türk astronomi bilgini Takiyüddin'in İstanbul'da yaptığı gözlemler sırasında 11 Eylül 1577 tarihinde bir kuyrukluyıldız belirdi ve bu yıldız bir ay süreyle İstanbul semalarında kaldı. Hemen sonra bir veba salgınının şehri kasıp kavurması bu kuyrukluyıldızın uğursuzluğu olarak yorumlandı.

KURBAĞA YARIŞI

Yeryüzünde birçok yarış yapılıyor. At yarışları, tazı yarışları filan... Son zamanlarda Amerika'da San Diago'da kurbağalar arasında sıçrama yarışları yapılması da moda haline geldi. Bu yarışlardan birinde, bazı kurbağa sahiplerinin kurbağalarına bir tür "doping" yaptıkları ortaya çıkarıldı. Birinci gelen Sally adlı kurbağanın sahibi, yarıştan önce kurbağacığa önce soğuk, sonra da haşlak bir banyo yaptırmış Sally de sıçrayıp durmuş!

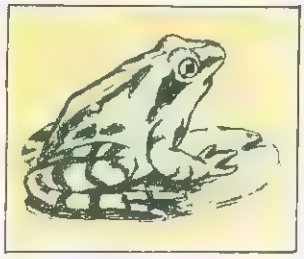

İKİ YAŞAYIŞLILAR

"İki yaşayışlılar"... Böyle diyorlar doğa bilimciler hem su da, hem karada yaşayabilen omurgalı hayvanlara. Bunların başında hepimizin bildiği kurbağa geliyor. Biraz daha az bilineni ise, "müren"... Yeryüzünde ne kadar mı "İki yaşayışlı" türü var?.. Tam 2.000 tane

İĞNE, İPLİK, KUMAŞ...

YERYÜZÜNDE ilk iğnelerin, sivri uçlu kemik parçalarında delikler açılması yoluyla meydana getirildiği, bilimsel araştırmalar sonucu anlaşılmıştır. İlkel insanlar bunu yapabilmek için keskin uçlu çakmak taşları kullanmışlardır.

Bu buluş, insanların postlardan ve kürklerden daha iyi yararlanmalarına, bunları elbise biçimine sokmalarına yol açmıştır. Dokumacılığın icadından sonra kumaşları istenilen biçimde dikmek de iğne sayesinde mümkün olmuştur. XIX. yüzyıldan itibaren çelik iğneler çok gelişti. Osmanlılar döneminde elle yapılan en iyi çelik terzi iğneleri Türkiye'de Bolu'nun Mengen ilçesinde imal ediliyordu.

İlkel insanların giyim eşyalarının soğuk bölgelerde postlar, kürkler; sıcak bölgelerde büyük ve dayanıklı yapraklar, sonraları ince deriler olduğu anlaşılmıştır. Binlerce yıl geçtikten sonra sazlardan ve dayanıklı otlardan hasırlar, ilk basit kumaşlar meydana getirilmiştir. Bu gelişme Mezopotamya ve Mısır'da daha hızlı olmuştur. Mısır piramitlerinde 6000 yıl önce yapılmış keten kumaşların bulunması, kumaş dokumanın çok daha eski zamanlarda bilindiğini ortaya çıkarmıştır.

ELEKTRONİK TELEFON DEFTERİ

TELEFONLA ilgili büyük kolaylıklar sağlayan ve "Variotronik 200" adı verilen yeni bir bilgisayar hizmete girdi

"Elektronik telefon defteri" adı da verilen bilgisayar, bütün telefon numaralarını hafızaya kaydediyor ve bir numaraya basmakla istenilen numarayı anında bağlıyormuş.

Buluşun bir başka özelliği daha, eğer evde değil bir başka telefonlu yerdeyseniz, aygıtın eve gelen telefonlarınızı oraya bağlayabilmesi

YENİ FREN SİSTEMİ

BÜYÜK araçlar ya da otobüslerdeki frenin sürtünmesini geciktiren yeni bir sistemin geliştirildiği bildirildi.

Yeni sistem normal frenlere ek olarak ağır araçlarda kullanılabileceği ve hafif fren yapmak istenildiği zaman aynı frenden yararlanabileceği saptandı.

Sistem, ek bir diskten ibaret olup, bu diskin devreye girmesiyle fazladan bir durdurma etkisi elde ediliyor. Halen büyük araçlar için kullanılması tasarlanan sistemin ileride küçük otomobillerde de uygulanmasının yolları araştırılmakta.

YUMURTA YAĞMURU

Hayvanlar arasında yumurtlama rekoru balıklardadır. Örneğin ringa balığı 20-30.000, morino balığı ise, 8 milyon kadar yumurta bırakır her seferinde. Ama bu kadar çok yumurtaya rağmen çok az balık, yumurtadan çıkıp yaşama şansına sahiptir

BU "MEKİK" BAŞKA MEKİK!...

DÜNYANIN en kalabalık ülkelerinden biri olan Hindistan, aynı zamanda nehirleriyle de ünlüdür. Özellikle, "Ganj" nehri, Hintliler için kutsal sayılır. Ölüler, yakıldıktan sonra külleri bu nehre atılarak kutsanır.

Ganj üzerinde yolcu taşımacılığı da, yirminci yüzyılda olmamıza karşın, hâlâ çok ilkel bir biçimde yapılmaktadır. İnsanlar, "Balık İstifi" diyebileceğimiz bir biçimde, "Mekik" adı verilen dolmuş motorlarıyla nehir üzerinde yolculuk etmektedirler.

Uzay Mekiği, "Columbia"nın ikinci yolculuğuna hazırlandığı şu günlerde, Hintlilerin de bu motorlara "mekik" adı vermeleri, size biraz komik gelmiyor mu?

HAPŞIRMAK

Fransa'da bir öğretmen, öğrencilerine, "Hapşırırken ne yaparız?" diye sormuş. Soruyu hiçbir öğrenci yanıtlamayınca yanıtı kendisi vermiş: "Hapşırınca gözlerimizi kaparız!"

BÖCEK BÖCEK

Hiç sordunuz mu kendi kendinize, dünyada kaç tür böcek var diye. Kesin rakam bilinmiyor. Ama yarım milyona yakın böcek türü saptanmıştır.

TÜRKİYE'DE İLK BİSİKLET

BİSİKLET, Türkiye'ye ilk kez İstanbul'da 1890 yılında görüldü. Bisikletin görülüşü, o günlerde İstanbul'da büyük ilgi uyandırmış ve "günün olayı" olmuştu. O tarihlerde Servetifünun dergisi sahibi Ahmet İhsan/Tokgöz/ bu taşıt aracından bir yazısında Fransızca "Vélocipéde"den bozma"Velospit" biçiminde söz etmesi üzerine İstanbullular bu sözcüğü benimsemiş ve "Bisiklet" yerine uzun yıllar "Velospit" sözcüğü kullanılmıştı. Halk arasında bisiklete "Şeytan arabası" diyenler de olmuştu. Bisiklet kullanmak giderek şehirde bir tür "moda" halini aldı. Hatta bisiklete, golf pantolon, kasket, cepli frenkgömleği ve deri eldivenden oluşan özel giysilerle binildi. Daha sonraları bazı kimseler bayram yerlerinde, şehirdeki uygun alanlarda isteyenleri kira ile bisiklete bindirmeğe başladılar. 1908'den önce bisiklet ithal eden bazı firmalar reklam amacıyla Tepebaşı semtinde beton bir pist yaptırdılar. Cuma ve pazar günleri bu pistte halk arasında çeşitli yarışmalar düzenlendi. Fenerbahçe kulübü 1912 yılında bisiklet sporuna uğraşları arasında yer veren ilk Türk kulübü oldu. İstanbul'da bu yılda düzenlenen ilk bisiklet yarışında ilk sıraları Fenerbahçeli bisikletçilerden Şinasi, Vecdi ve Albert beyler aldılar. Uluslararası ilk bisiklet yarışması ise, İstanbul'da 1927 yılında Türkiye ile Bulgaristan arasında yapıldı. Bu yarışmada sporcularımız ilk kez Ay-Yıldızlı ulusal formamızı giydiler.

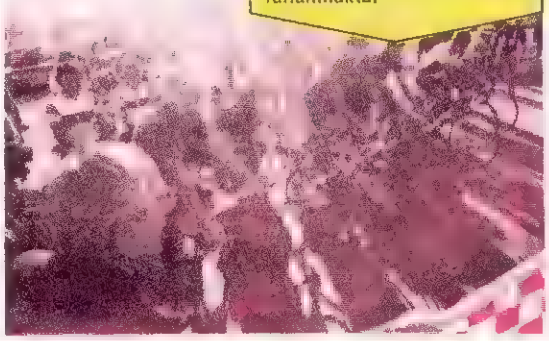

Ülkemizde uluslararası bisiklet [illegible] ilk kez 1927 yılında [illegible] bugüne kadar bu yarışlar her yıl birkaç kez tekrarlanmakta.

DÜNYA KUPASI

(1930-1982) Kahraman BAPÇUM 4

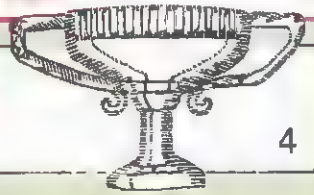

1934: AVRUPA SAHNEDE

İLK Dünya Kupası'nın Güney Amerika'da yapılmasına karşı çıkanlar, bu ülkenin uzaklığını ileri sürmüşler ve pek çok Avrupa ülkesinin bu kupaya katılamayacağını söylemişlerdi. Haklı da çıkmışlardı. Karşı çıkanların ve katılamadığı için üzülenlerin başında İtalya geliyordu. Oysa futbol İtalya'da en çok ilgi gören sporduu. Üstelik Dünya Kupası haberleri en çok İtalya'da yankı yapmıştı. 1934 Dünya Kupası finallerini düzenlemek için FİFA'ya ilk başvuran ülke de, bu nedenle İtalya oldu ve isteği kabul edildi.

1930'da Uruguay uzaktır diyenler bir kez daha haklı çıktılar. Çünkü bu kez sekizi Amerika kıtasından olmak üzere 30 ülke kupaya katılmak kararını verdiler. Bu otuz takım, 12 grup halinde eşleştiler ve eleme maçlarını yaptılar. Bu oniki grubun kiminden bir, kiminden iki takım seçilerek finale katılmak hakkını kazanan 15 ülke belirlendi. İtalya ev sahibi olarak elemelere katılmadan finallerde oynayacaktı.

O günlerde haberleşme ve ulaştırma araçları daha da gelişmişti. Bu kez Dünya Kupası finalleri tüm dünyada ilgiyle izleniyordu. Özellikle İtalya'da Dünya Kupası günün en büyük olayı durumuna gelmişti. O sırada İtalyan Millî Takımı da gerçekten çok kuvvetli durumdaydı.

Gelecek Yazı: Amerika siliniyor.

PAZARTESİ GÜNLERİ YAYIMLANIR

SAYI. 4

Genç gazeteciler!
«Yeni Gazete»ye,
çevrenizi çevrenizdeki
ilginç olay ve kişileri
anlatan yazı
ve fotoğraflarınızı
bekliyoruz.

YENİ GAZETE

DÜNYADAN ● YURDUMUZDAN ● ÇEVREMİZDEN

Genç gazeteciler!
İki adet fotoğraf
göndererek
«Genç Gazeteci»
belgenizi
alabilirsiniz.

ANADOLU LİSELERİ VE ÖZEL OKULLARIN SINAVINA GİRECEKLER 1250 LİRA HARÇ ÖDEYECEK

Başvurular 25 ocakta başlayıp 18 şubatta sona erecek. Birinci basamak sınavı 15 nisan, ikinci basamak sınavı ise 17 haziranda yapılacak

ANADOLU Liseleri, özel Türk ve yabancı okulları ile Fen Lisesi sınavına katılacak adaylardan, sınav harcı olarak 1250 lira alınacak. Yaklaşık 100 bin civarında öğrencinin katılması beklenen sınavlar için hazırlanan kılavuzların illere dağıtımı bu ay içinde sonuçlandırılacak...

Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri, geçen yıl sınav harcı olarak adaylardan 750 lira alındığını, bu miktarın bu yıl 1250 lira olarak belirlendiğini söylediler. Birinci basamak sınavına katılacak adaylar, sınav harcını ödemedikleri takdirde sınava alınmayacak.

İlkokul sonu devlet parasız yatılı sınavları için de ilk kez bu yıl kılavuz hazırlandı. Öğrencilere bu kılavuzlar ücretsiz verilecek.

OKUL ÜCRETLERİ

Özel Türk ve yabancı okullarının 1982-1983 öğretim yılındaki öğrenim hargları da artıyor. Halen 32 bin ile 52 bin lira arasında değişen yıllık öğrenim harcının 40 ile 65 bin lira arasında belirlenmesi bekleniyor.

BAŞVURULAR

Milli Eğitim Bakanlığı'nın belirlediği sınav takvimine göre başvuru tarihleri, sınav günleri şöyle:

— Anadolu liseleri, özel Türk ve yabancı okulları Kılavuzlar 22 Ocak tarihinden itibaren ilgili okul müdürlüklerinde bulunacak. Başvurular 25 Ocak'ta başlayıp 18 Şubat'ta sona erecek. Bu okulların birinci basamak sınavı 15 Nisan, ikinci basamak sınavı ise 17 Haziran'da yapılacak.

—Fen Lisesi Kılavuzlar 22 Ocak'tan itibaren okullarda bulundurulacak. Fen Lisesi için başvurular 25 Ocak'ta başlayıp 18 Şubat'ta son bulacak. Bu okulun birinci basamak sınavı 8 Nisan'da ikinci basamak sınavı ise 10 Haziran'da gerçekleştirilecek.

—İlkokul sonu devlet parasız yatılı okulları: Aday bildirim formları ve kılavuzlar 13 Ocak'tan itibaren ilkokullarda bulundurulacak. Başvurular 15 Ocak'ta son bulacak. Bu okulların birinci basamak sınavı 1 Nisan'da ikinci basamak sınavı ise 23 Haziran'da yapılacak.

— Ortaokul sonu devlet parasız yatılı sınavlar. Aday bildirim formları ve kılavuzları 16 Şubat'ta okullarda bulundurulacak. Başvurular aynı gün başlayıp 12 Mart'ta sona erecek. Bu okullar için sınav 14 Mayıs'ta gerçekleştirilecek.

—Devlet parasız yatılı ara sınıf sınavları Kılavuzlar 16 Şubat'ta okullarda bulundurulacak, başvurular aynı gün başlayıp 12 Mart'ta bitecek. Bu okulların sınavı ise 7 Mayıs'ta yapılacak.

Belirlenen süre içinde başvuruda bulunmayan adaylar sınava alınmayacak.

BİR ÖĞRENCİNİN BÜYÜK BAŞARISI

MELİKE BATUR ŞİİR YARIŞMASINDA BİRİNCİ OLDU

Fransa'da her yıl düzenlenen Lutes Akademisi Şiir Yarışması'na bütün ülkelerden öğrenciler katılıyor

GALATASARAY Kız Lisesi öğrencilerinden 13 yaşındaki **Melike Batur**, Paris'teki Lutes Akademisi'nin düzenlediği şiir yarışmasında "Büyürken" adlı şiir kitabıyla birincilik ödülünü aldı.

Her yıl tekrarlanan **Lutes Akademisi Şiir Yarışması**'nda çeşitli ülkelerden yüzlerce yarışmacının arasından birincilik ödülünü kazanan Melike Batur, yarışma ile ilgili olarak şunları söylemiştir:

—Lutes Akademisi'nin her yıl düzenlediği bu yarışmaya, 18 yaşına kadar olanlar katılabilmektedir. Ben iki yıl önce, "Büyürken" adlı bir şiir kitabımda 24 şiir bulunuyordu. Kitap çıktığı zaman Fransa'daki bir aile dostumuza bir tane yollamıştık. Bu dostumuz şiirleri Fransızcaya çevirtip benim adıma yarışmaya sokmuş. Yarışmada birincilik ödülü kazandığımı da bu dostumuzun bize yazdığı mektuptan öğrendim.

Savurganlığa Paydos Kampanyası

Genç Gazeteci
Osman ERİŞKİN
bildiriyor

Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik zorluklara karşı bütün ülkede gerçekleştirilmeye çalışılan, "Savurganlığa Paydos" kampanyasına, okullar da katılıyor.

Birçok okul, ders yılı sonunda okunmuş kitapları toplayarak, bir sonraki yıl aynı sınıfı okuyacak kardeşlerine armağan ediyorlar. Böylece, önemli oranda kâğıt tasarrufu sağlandığı gibi, yurt dışından ithal edilen kitaplara da gereksiz yere döviz ödenmekten kurtulunuyor.

OKUMA-YAZMA ÖĞRENMEDE KADINLAR ERKEKLERİ GEÇTİ

Milli Eğitim Bakanlığı, okuma-yazma kurslarına katılarak, "Okuma-yazma belgesi" alan kadın sayısının, erkeklerin iki katı olduğunu açıkladı.

Bakanlıktan verilen bilgiye göre, 1981 yılı içinde düzenlenen okuma-yazma kurslarına tüm yurtta 763 bini kadın, 325 bini erkek olmak üzere toplam 1 milyon 88 bin kişi katıldı. Bu arada kurslara katılanlardan 400 bin kadın ile 200 bin erkek okuma-yazmayı öğrenmeyi başardı.

AVRUPA'NIN İLK ASMA TRENİ

GÜNÜMÜZDE teknik öylesine büyük gelişmeler gösteriyor ki, Dortmund'da yapılan asma tren, bunun en güzel kanıtlarından biri olsa gerek.

Dortmund'da şimdilik denemesi yapılan tren yolu, 1982'nin sonunda uygulamaya konulacak. Aralarında 1,2 kilometrelik uzaklık bulunan bir üniversitenin iki binası arasında ulaşımı sağlayacak olan "H-Bahn" adlı tren yolu tasarısı, yaklaşık 17 milyon Mark'a mal olacak.

"H-Bahn"ın saatte 50 km. hızla yol alacak olan kabinleri, yatay düzlemde çalışan bir asansör fonksiyonuna ve yaklaşık 50 kişilik bir taşıma kapasitesine sahip olacak.

ÇİN ALFABESİ'NDE HARF SAYISI AZALTILDI

Çin alfabesindeki harf sayısı yapılan devrimle 60 binden 6 bine indirildi. Ancak yetkililer, 6 bin harfin de çok olduğunu, daha da azaltılması için çalışmaların sürdürüldüğünü açıkladılar. Diğer ülkelerden farklı olarak, Çin'de her sözcük bir harfle yazılıyor. Bu nedenle de Çin'de sözcük sayısı kadar da harf sayısı var.

ARAP ÜLKELERİYLE İHRACATIMIZ GELİŞİYOR...

GELECEK YIL 765 MİLYON LİRALIK KUMAŞ VE İPLİK İHRAÇ EDECEĞİZ

SÖNMEZ Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ali Osman Sönmez, 1982 yılı için şimdiden 5 milyon 600 bin dolarlık (765 milyon 600 bin liralık) iplik ve kumaş ihracı için anlaşma yaptıklarını açıkladı. "1982 ihracatında 1981'den çok daha başarılı olacağız" dedi.

Son 2 gün içinde Kuveyt'e 100 bin, Irak'a da 160 bin metre saten kumaş ihracı için anlaşma yaptıklarını, iki ülkeye yapılacak saten kumaş ihracatının Şubat ayına kadar tamamlanacağını belirten Ali Osman Sönmez, ihracat karşılığında 1 milyon 200 bin dolar döviz elde edeceklerini söyledi.

İKİ FABRİKA ÜRETİME GEÇİYOR

İran'a 300 ton, Suriye'ye 240 ton ve Irak'a da 100 ton renkli ve beyaz polyester iplik ihracı için anlaşmaya varıldığını da açıklayan Sönmez şöyle dedi:

"Dış ülkelere bir yandan polyester iplik, bir yandan da kumaş ihracı için yoğun bir çaba gösteriyoruz. Henüz 1982 yılına girmeden 5 milyon 600 bin dolarlık ihracat anlaşması yapmış durumdayız. Polyester iplik ürettiğimiz Filament fabrikasının 1982'nin 7'nci ayına kadar tüm üretiminin ihraç edilmesi için şimdiden ihracat bağlantıları yaptık.

Filament fabrikasının ek tesisleri de Şubat ayında tamamlanacak ve ek tesislerde Şubat ayından itibaren günde 34 ton iplik ve 30 ton da elyaf üreteceğiz. Ek tesislerimizin günlük üretim kapasitesi 1982 sonuna kadar 80 tona çıkacak."

ÇOCUKLARLA BERABER BÜYÜYEN SANDALYE

Bir Danimarka firması, oturanın boyuna rahatça ayarlanabilen değişik bir sandalye yaptı. Özellikle çocuklar tarafından kullanılması düşünülen bu sandalye çocukla birlikte büyüyebildiği ve az yer tuttuğu için piyasada ilgiyle karşılandı. Dengeli bir ayak üzerinde duran ve dikine hareket edebilen iki tahtadan oluşan bu basit ama pratik sandalye gurgen ağacından imal edilmiş.

Aynı zamanda ev içi merdiveni görevini de gören bu orijinal sandalyenin Fransa'daki satış fiyatı 481 frank (yaklaşık 10 bin lira).

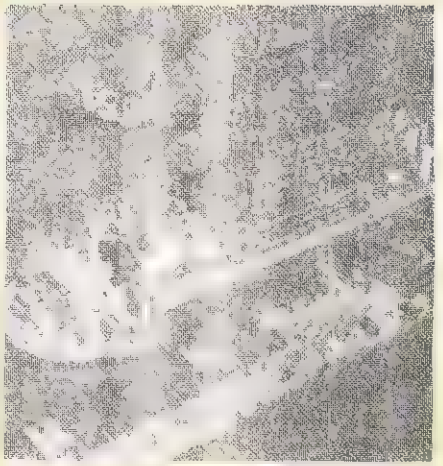

YÜZEN FABRİKALAR GİTTİKÇE ÇOĞALIYOR

HAMMADDE kaynaklarına yakın olmak ve taşımacılık giderlerinden kurtulmak için geliştirilen "Yüzen fabrika" sayısı dünyada giderek artıyor. Özellikle Japonların geliştirdikleri bu fabrikalar şimdi Brezilya ve Amerikan şirketleri tarafından da kullanılmaya başladı. Hatta, Japonlar son yıllarda yüzen fabrika satıp bundan milyonlarca dolar kazanıyorlar.

Yüzen fabrika fikri hiç kuşkusuz petrol fiyatlarının artması sonucu navlun giderlerinin yükselmesinden kaynaklandı.

Bilindiği gibi taşımacılıkta en ucuz yol olan deniz taşımacılığının, zaman açısından bir sakıncası bulunuyor. Hem zamandan hem de taşımacılık giderinden tasarruf etmek için hammaddenin hatta ucuz işgücünün yanıbaşına gidip mal üretmek şirketler için daha cazip hale geliyor. Petrol ve petrol ürünleri üretiminde kullanılan bu fabrikalar şimdi kimya sanayiinde de yaygınlaşıyor. Pek çok Japon ve Amerikan şirketi, yüzen fabrikalarda üretim yapıp bunları pazarlıyorlar.

Yüzen fabrikaların bir özelliği de, bir ülkede üretimin tamamlanmasından sonra fabrikanın diğer bir ülkeye gidebilmesi. Fabrikaların mühendis ve teknik elemanları bir ülkeden öbürüne sürekli görev yapıyorlar. Yüzen fabrikalarda daimî işçilerin yanı sıra konuk ülkelerin işçileri de çalışıyor.

FARKLAR NELERDİR?

Ressam Eduard Butler, yukarıda görülen yağlıboya tablolardan birincisini yapmıştır. Bu tablo, başka bir ressam tarafından kopye edilmiştir. Ancak ressam kopye ederken, tablo üzerinde birtakım değişiklikler yaparak, farklı bir resim yaratmış. Farkları bulabilir misiniz?

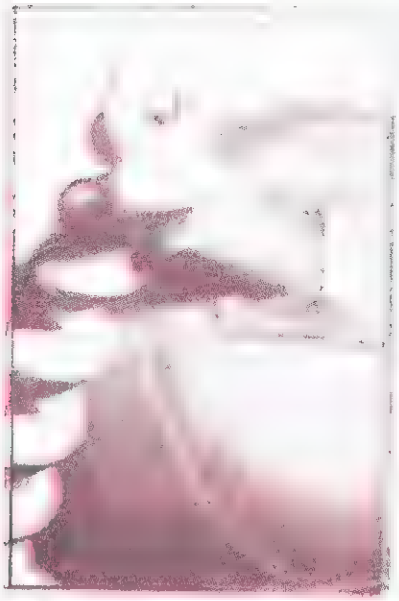

BİLİN BAKALIM BU NEDİR?

Nezahat, fotoğraf çekmeyi hiç mi hiç sevmiyor. Ancak, yanda gördüğünüz fotoğrafı çekmek zorunda kalmış ve ne olduğunu hatırlayamıyor. Ona yardım edebilecek misiniz?

BİLMECE - BULMACA

NE ÇIKACAK?

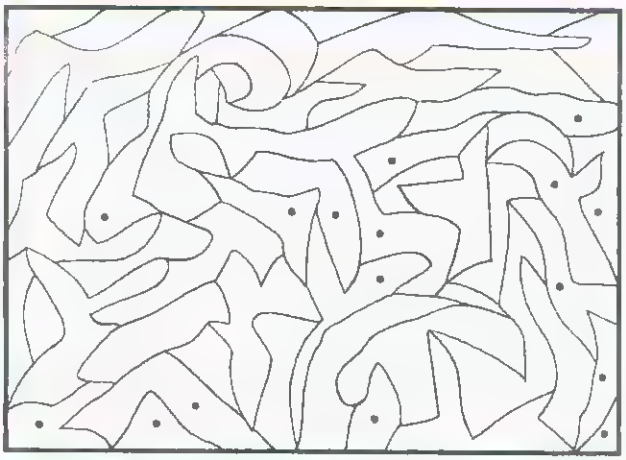

Noktalı olanları boyayın bakalım ne çıkacak?

BÜYÜK SOYGUN

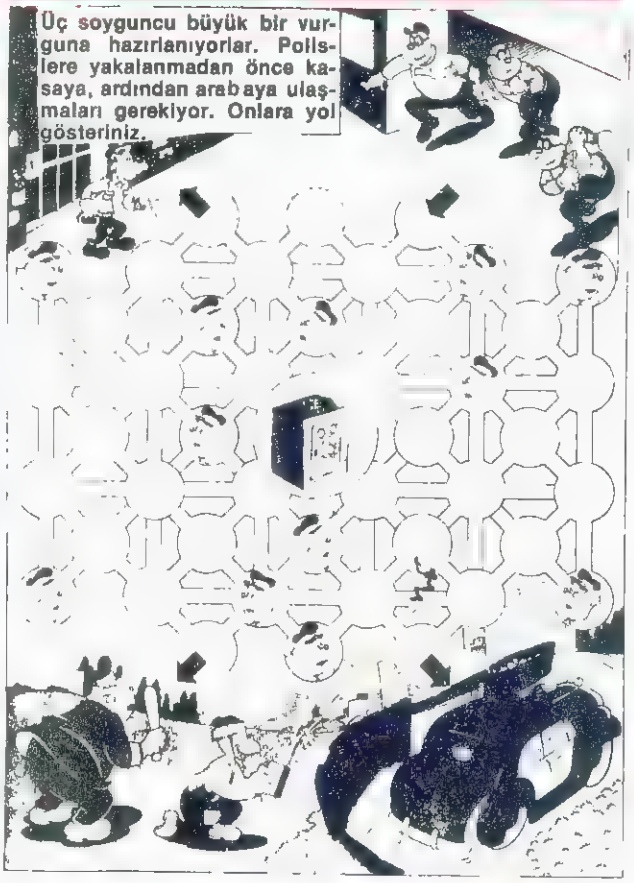

BİLMECE - BULMACA

BİLMECE - BULMACA

RAKAMLARDA NE SAKLI?

1'den 36'ya kadar sayıları birleştirirseniz güzel bir resim elde etmiş olursunuz.

RED KİT

Yanda Red Kit'in dört benzer resmini görüyorsunuz. Yukarıdaki beyaz resim ile diğerleri arasında ikişer fark var. Bunları bulabilecek misiniz?

TANIYABİLDİNİZ Mİ?

Kemiriciler takımından sevimli bir hayvanım. Uzunluğum 20 cm. kadardır. Kuyruğum da boyuma yakın bir uzunluktadır. Sırt tüylerim kırmızı-külrengi veya kırçıl olup, kürküm çok beğenilir. Beni tanıyabildiniz mi?

BİR HİKÂYE YAZALIM

52. sayımızda yayımlanan "Bir Hikâye Yazalım" köşemizin birincisi Güneşi Bile Üşüten Soğuk adlı hikâyesiyle Kdz. Ereğlisi'nden Baran Büke. Hikâyelerinizi bekliyor ve tümünüze başarılar diliyoruz.

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

FARKLAR NELERDİR?: 1- Testinin boğazındaki beyaz çizgi, 2- Sepetin arkadaki sapının devamı, 3- Sepetin sol kenarındaki siyah çizgi, 4- Testinin yanındaki yuvarlak içindeki çizgi, 5- Sol üst köşedeki süsün içindeki beyazlık, 6- Masa örtülerinin farklılığı.

EŞLEYİN: A ile 3, B ile 4, C ile 1, D ile 2 birbirleriyle [illegible]

[illegible] matkap, mum.

GEYİK HEYKELİNDEKİ FARKLAR: 1- Heykelin alnının ortasındaki daire ve sırtındaki halkanın içindeki leke, 2- Heykelin kuyruğu var, kulağı yok, 3- Heykelin ise alnının üstündeki boynuzlardan biri eksik ve boynundaki çizgiler fazla.

BİLMECE: Silgi ve toplu iğne.

TANIYABİLDİNİZ Mİ?: Tanıtmaya çalıştığımız hayvan "Kedi" idi.

[illegible] yerine, 3 nolu parçayı A'nın yerine, 4 nolu parçayı B'nin yerine, 5 nolu parçayı da C'nin yerine koymak gerekiyordu.

OKURDAN OKURA

Murat GÜRER

• şiir

SONBAHAR

Düşüyor ağaçlardan,
Sarı, soluk yapraklar.
Gök bulutla örtüldü,
Boşanacak sağnaklar.

Leylekler, kırlangıçlar,
Hiç görünmez oldular.
Yazın öten böcekler,
Yuvalara doldular.

Esra ÖZMELEK

ANNEM

Anneciğim, anneciğim
Ey benim bir taneciğim
Hasta olsam hastalandın
Gözetip kolladın beni.

Doğrusu çok üzdüm seni
Canım annem, güzel annem
Hakkını hiç ödeyemem.

Bayram YÜZLÜ

• mektup arkadaşı

GÜL BAYRAKTAR: 16 yaşındayım. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı severim. Pul ve kartpostal biriktiririm. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Tahran Cad. Tahran Apt. No: 25 Küçükesat/Ankara.

UMUT SELDA KAVAK: 10 yaşındayım. Bisiklete binmeyi, peçete ve kart biriktirmeyi severim. Seyahat etmeyi, kitap okumayı, müzik dinlemeyi çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Anafartalar Cad. Çatal Çıkmazı No: 18 Antakya-Hatay.

KÂMİL USTAOĞLU: 15 yaşındayım. Müzik dinlemesini, kitap okumayı, futbol oynamayı severim. Pul ve para biriktiririm. Ayrıca Fenerbahçeliyim. Yaşıtlarımla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Yayalar Köyü Bakkal Fethi Gürsoy Eliyle. Kartal-İstanbul.

ÖMÜR MANKALYALI: Yaşım 12. Özel zevklerim arasında kitap okumak ve yüzmek gelir. Arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Ataköy 4. Kısım S/203 Kat: 4 Da: 15 İstanbul.

SALİH YAĞCI: Yaşım 15. Lise 1. sınıf öğrencisiyim. Pul koleksiyonum var. Kartpostal biriktirir ve kitap okumayı severim. Yaşıtım olan tüm arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Yeni Mah. Irmak Sokak No: 47 Terme-Samsun.

YUSUF TÜZİM: 11 yaşındayım. Futbol ve basketbol oynamasını, bisiklet ile gezmeyi severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Halide Edip Adıvar Cad. İlkay Apt. No: 5 Da: 7 Üçyol-İzmir.

VURAL YETKİN: 12 yaşındayım. Orta 1. sınıfa gidiyorum. Futbol oynamayı televizyon seyretmeyi, resim yapmayı, müzik dinlemeyi çok severim. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Kömürlü Köyü PTT AC. Adilcevaz-Bitlis.

AYŞEGÜL ERİŞKİN: 11 yaşındayım. Yüzmeyi severim. Boş zamanımda kitap okurum. Pul, peçete, kartpostal koleksiyonu yapıyorum. Ayrıca müzik dinlemeyi severim. Adres: Teknik Öğretmen Okulu Lojmanları No: 80/B Ankara.

M. İBRAHİM ÖVGÜN: 14 yaşındayım. Spor yapmayı, öykü yazmayı, kitap okumayı severim. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Altıntaş Mahallesi 93. Sokak No: 4/A Nazilli-Aydın.

• karikatür

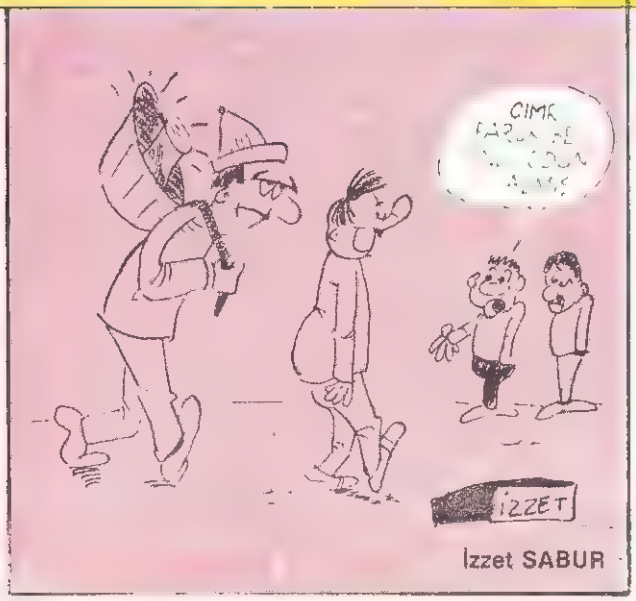

İzzet SABUR

• fıkra

DURMADAN AĞLAMASINDAN

İki baba, çocuklarından konuşuyorlardı. Biri:

— Oğlum çok mütbiş bir adam olacak, dedi. Daha üç yaşında. Ama rahatça okuyor. Benden iyi piyano çalıyor. Çok güzel resimler yapıyor...

Öteki:

— Benimki seninkinden yaman, dedi. Daha yirmi bir günlük olduğu halde yaşamın çok pahalı olduğunu biliyor. Aldığımız ücretlerin az olduğunu görüyor. Vergilerin yüksekliğini, şu petrol konusunun yeni bir dünya savaşına yol açacağını bile biliyor..

— O yaşta çocuk konuşmaz, nerden anladın?

— Durmadan ağlamasından...

PARLAKLIK

Öğretmen, sınıfa:

— Tarihin en parlak devri hangisidir?

Öğrencilerden biri gayet sakin:

— Cilalı taş devridir öğretmenim.

• hikâye

KURNAZ TİLKİ

GÜNÜN birinde hayvanlar aralarında toplanmışlar. Ormanlar kralı aslan: "Ayrı ayrı yaşıyoruz, zor yemek buluyoruz. Eğer birlik olup bu tarlayı ekersek,yiyeceğimiz bol olur, sıkıntı çekmeyiz."

Diğer hayvanlar bu sözü doğru bulmuşlar ve aslanı alkışlamışlar. Aslan: "Herkes bir şey getirecek, tarlayı ekeceğiz."

Hep birlikte çalışıp çabalayıp tarlayı eşip ekmişler, sulamışlar, gübrelemişler.

Aslan: "Şimdi evlerimize gidip, birkaç hafta sonra gelip bakarız. Büyüttüklerimizi birlikte toplayıp, birlikte yeriz."

Bütün hayvanlar hep birlikte evlerine gidip sabırsızlıkla büyüyeceği günü beklerler. Sonunda o gün gelip çatar. Birlikte yola koyulmaya başlarlar. Ama tilkinin gelmediğini görünce ona sorarlar:

"Neden gelmiyorsun?.."

Tilki şu cevabı verir:

"Biraz rahatsızım. Siz gidin gelecek sefer ben giderim." Hayvanlar, "Peki" diyerek önde aslan, olmak üzere yola koyulurlar. Tarlaya varınca ekinlerin büyüdüğünü görünce sevinirler. Ama aslan der ki:

"Biraz daha büyüsün sonra gelip yeriz." Hep birlikte geriye dönmeye başlarlar. Ama tilki tarlaya arkalarından gizlice gidip saklanır. Hayvanların geri dönmesini bekler. Döndüklerini görünce de, tarlaya girip bütün ürünleri midesine indirir.

Aradan bir hafta geçince, hayvanlar yeniden tarlaya gitmişler. Ama, bütün ekinlerin yerinde yeller estiğini görmüşler. Ormanlar kralı aslan, bu işi tilkinin yaptığını hemen anlamış. Bütün hayvanlara emirler vererek, tilkinin hemen yakalanmasını istemiş. Çok geçmeden, hayvanlar tilkiyi ininde yakalayıp aslanın önüne getirmişler. Aslan da, onu ormandan kovarak hakettiği cezayı vermiş.

Böylece, kötü huylu, kendini kurnaz sanan tilki, oburluğunun cezasını ormandan kovulmakla ödemiş.

Ali SÜZGÜN

• resim

Tahsin Oğuz ACARTÜRK

• çocuk kulübü

3814- Cengiz Kurduz (Ordu), 3815- Vedat Cankılıç (İçel), 3816- Recep Kasım (Zonguldak), 3817- Zeki Zobu (Kütahya), 3818- Funda Tarman (İstanbul), 3819- İsmail Sarı (Safranbolu), 3820- Ender Dadaş (İzmir), 3821- Melek Dadaş (İzmir), 3822- Ümit Çetinkol (Ankara), 3823- Aysel Çetin (Bursa), 3824- Ateş Taş (İstanbul), 3825- Serdar Aydın (Diyarbakır), 3826- Türter Şaşmaz (Çorlu), 3827- Savaş Ceylan (Ankara), 3828- Barış Ceylan (Ankara), 3829- Ömer Gözcü (İzmir), 3830- Turgut Yalçın (İstanbul), 3831- Mustafa Ayaydın (Merzifon), 3832- Akın Bıçakçı (İzmir), 3833- Ali Vurgun (İstanbul), 3834- Halil Köse Bartın), 3835- Ferruh Gün (Bursa), 3836- Hayati Oran (İstanbul), 3837- Hulusi Karabulut (İzmir), 3838- Fatih Maraba (İzmir), 3839- Hüseyin Kiriş (K.Maraş), 3840- Mehmet Üvey (Tarsus), 3841- Özkul Ongan (Bursa), 3842- Mete Kurter (İstanbul), 3843- Erhan Ucal Üvey (Tarsus), 3844- Ahu Çalışkan (Ankara), 3845- Nalan Bıçakal (İzmir), 3846- Levent Ekşioğlu (Kocaeli), 3847- Ayvaz Markoç (İzmir), 3848- Tayana Ülker (İzmir), 3849- Dursun Akan (Tavşanlı), 3850- Murat Gezer (Uşak), 3851- Ferda Gezer (Uşak), 3852- Aydoğan Sel (İstanbul), 3853- Fevziye Şimşek (Adapazarı), 3854- Sedat Nalcı (İstanbul), 3855- Y. Sadık Şeftalici (Malatya), 3856- Angı Erol (Ankara), 3857- Adnan Keven (İstanbul), 3858- İbrahim Keven (İstanbul), 3859- İrem Yeloğlu (Ankara), 3860- Murat Adıman (İzmir), 3861- Yusuf Yılmaz (İstanbul), 3862- N. Kemal Görai (Yenidoğan)

• karikatür

NEDEN OTOBÜSE BİNDİK?

Küçük çocukla babası belediye otobüsüne bindiler.

Biletçi durmadan bağırıyordu:

— Beyler yürüyelim!

Her durakta yeni yolcular biniyor, biletçi bağırıyordu:

— Yürüyelim beyler! Siz şapkalı bey, ilerleyin lütfen!

Birkaç durak sonra, artık otobüste, değil yürümek, adım atacak yer kalmamıştı. Ama biletçinin sesi hiç kesilmiyordu:

— Yürüyelim beyler!

Çocuk iyice sıkışmıştı. Babasına sordu:

— Babacığım madem ki yürüyecektik, neden otobüse bindik?

DOĞRUSU

Türkçe öğretmeni, Rizeli çocuğa sordu:

— Gelmek fiilinin çekimini yap.

— Celayrum, celeysun, celayu...

Öğretmen:

— Olmadı, olmadı. Doğrusunu kim söyleyecek?

Erzurumlu parmak kaldırdı:

— Söyle olacak öğretmenim: "Gelerem ha, gelersin ha, geler ha..."

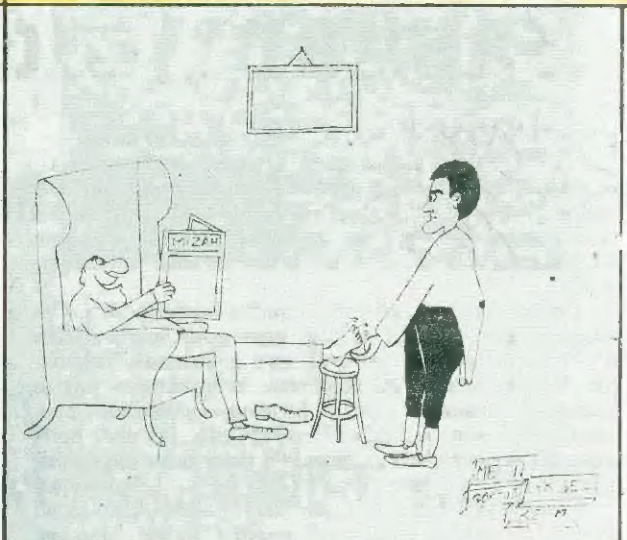

Metin AKSEL - Göktuğ KESİM

Başkanı Öldürene Ölüm!

22 KASIM 1963 günü, Dallas'tan yayılan bir haber, bütün dünyanın bir anda soluğunu kesti: ABD Cumhurbaşkanı John Kennedy, bir suikast sonucu kaldırıldığı hastanede ölmüştü. ABD'de sık rastlanan bu kanlı olayın düzenleyicisi olarak, olaydan sonraki bir saat içinde, Lee Harvey Oswald tutuklanıyordu.

Dallas'taki kanlı gösteri, bununla bitmeyecekti. Oswald, iki gün tutuklu kaldığı kent polis merkezinden eyalet hapishanesine götürülmeye hazırlandı. Televizyon kameralarının, gazetecilerin, meraklıların yoğun kalabalığı arasından sıyrılıp ilerlemeye çalışırken, protesto haykırışları kulakları tırmalıyordu. İki sivil polis arasında ilerleyen bitkin Oswald'a neler neler söylenmiyordu ki?

Cezaevi arabasına 15 metre kala, kalabalıktan birisi sıyrılıp, Oswald'la polislerin karşısına dikildi. Her şey bir anda olup bitiverdi: Adam, tabancasını çekip, Oswald'ı kurşun yağmuruna tuttu! Beklenmedik olaylar zinciri kurulmuştu bir kez, Oswald, Kennedy'yi, Jack Ruby de Oswald'ı öldürüyordu. Şaşkınlığın had safhasında gizli servis ajanları Jack Ruby'yi yere yıktılar, Oswald da hızla hastaneye götürüldü, ama ameliyata bile alınamadan can verdi.

Kennedy'nin vurulmasını göremeyen TV izleyicileri, naklen verilen bu olay karşısında şok olmuşlardı.

Olayın devamı, en az başlangıcı kadar ilginçtir: Jack Ruby, hapishanede olaydan iki-üç ay sonra kanserden ölür. Dünya barışını tehlikeye atan adam, vurduğu başkan, suikastçiyi vuran adam, üçü birden birbirinin peşinden ölünce insanın aklına ister istemez soru yığınları geliyor: Kennedy'yi gerçekten Oswald mı vurdu? Jack Ruby, Oswald'ı neden vurdu? Ruby nasıl oldu da bu kadar kısa zamanda öldü? Yoksa olayın ardında bilinmedik güçler mi vardı? Bu soruların cevabı ne zaman kesinlikle verilebilecektir? Belki de hiçbir zaman...

Milliyet YAYINLARI

Ansiklopedik Yayınlar Dizisi

Kütüphanenize iki eşsiz bilgi
ve kültür hazinesi daha

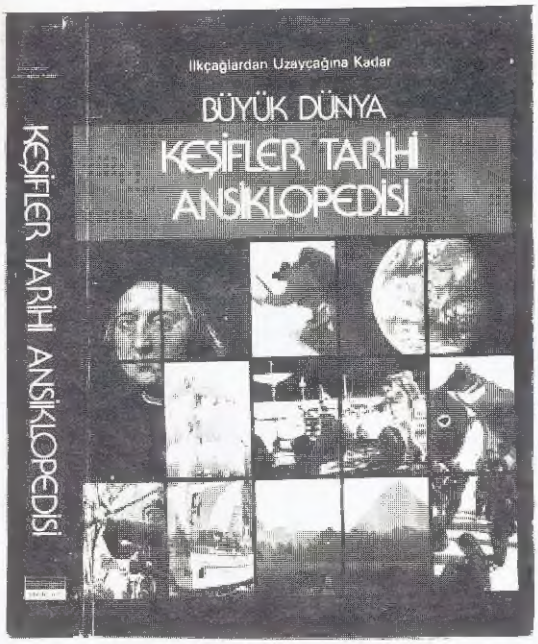

BÜYÜK DOĞA TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

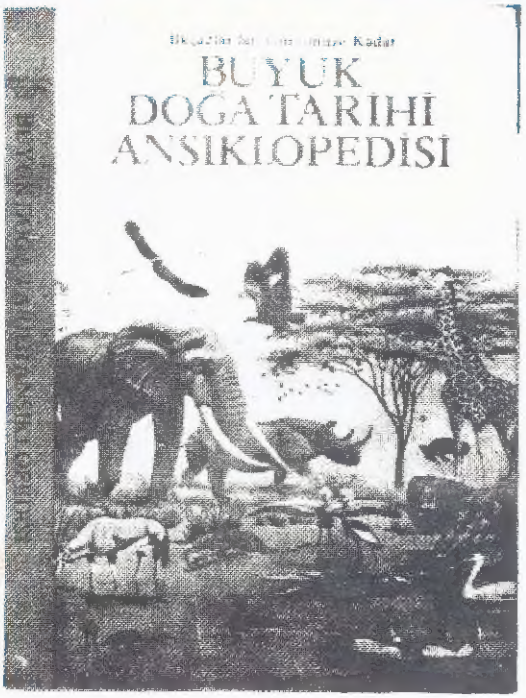

BÜYÜK DÜNYA KEŞİFLER TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

CİLTLİ OLARAK

satışa sunulmuştur

bütün gazete bayilerinde bulabilirsiniz

Çocuklar! Sizin de
«ikinci adresiniz»

TÜRKBANK

TÜRK TİCARET BANKASI